

Logaške novice

Glasilo občine Logatec, 15. november 2005, letnik XXXVI, št. 11

- ❖ V spomin
- ❖ Jakob Brenčič,
najmlajši slovenski
diplomat
- ❖ Deželna banka tudi v
Logatcu
- ❖ Za kakovostnejše
komunalne
standarde
- ❖ Sedemdesetletni jubilej
pesnice in prevajalke
- ❖ Orgelska igranja in iskanja
- ❖ Restavrirani križev pot
- ❖ Jakec 2005
- ❖ Več znanja za več vedenja
- ❖ Rovtarski potapljači

Ptički pod nebom veselo pojo...

... zato ni nujno, da prvi labod
že prinese ptičjo gripo, ki bi ga pripravila
do labodjega speva.

Se prava sreča, da se je
perutninska gripa odločila napasti kokoši
in ne prašičev, kajti-sicer-namreč bi se
nam slabo pisalo zdaj, ko vemo, da so
človeku genetsko najbolj sorodni prašiči.

Napad gripe na prašiče bi pomenil najbolj
naravnost napad na človeka. Ampak za zdaj prašičje gripe –
hvala Bogu – še ni. Ostaja pa hudo odprto vprašanje, seveda,
vezano na prašiča, in sicer: ali se je človek razvil iz prašiča ali
prašič iz človeka. To vprašanje je silno pomenljivo in davno v
zgodovino segajoče, saj ljudje že od davna komunicirajo med
seboj prašičje ljubkovalno, denimo: Ti, pujs ti! ali: Ti, prasica!
ali, kar nas utegne povezati z Afriko (tam so doma opice, ki so
do nedavna – glede na naše blisko sorodstvo s prašiči –
diskriminacijsko veljale za človekovega prednika!): Ti, prase
afrikansko! Itd... itn... Ja, kako prijazne vezi nas vežejo s pujski!
– Zato tudi smemo pričakovati, da bo na kovancu za 20 centov
slovenskega evra namesto predvidenih lipicancev, čemur se
upirajo tudi naši veliki prijatelji z Avstrijskega, vkovano krdelo
prasetov. Kaj da ne, samo pomislite, koliko muh bomo ubili na
en sam mah!

In celo Evropa nam bo prijaznejša. Zdaj pa sploh,
ko je Niko Toš, naš največji izumitelj javnega mnenja tudi po
meri svoje politične naklonjenosti, izračunal, da smo Slovenci
glede kakovosti življenja in dela in zaupanja v institucionalni
sistem, glede odnosa do civilne družbe, do politike, do družine,
do demokracije, do vere in socialne države v evropskem
poprečju. Ha! Krasno, samo da ni v nevarnosti demokracija in
da niso v nevarnosti temelji socialne države. Vidite, kako je
vse to lepo; zdaj bodo celo nasprotniki zakona o RTVS lažje
spali, pa tudi naši vrli religiologi religije, ki ves čas niso vedeli,
kaj bi pri nas z religijo in religijsko svobodo. Morda pa bodo
ponovno predlagali, da bi religija postala opij za ljudstvo, ki
bi gotovo na ljudstvo blagodejnejše vplival kot kak LSD, heroin
ali extasy.

Ja, do zdravega spoznanja pa so dolge poti, včasih
pa prav kratke. Kandidat za novega urednika DELA je v prvem
hipu napovedal, da DELO ne bo ne desničarsko-konservativen
ne levičarsko-liberalen, temveč časnik s samostojno, suvereno
in kredibilno uredniško politiko; v naslednjem hipu pa je
odstopil od kandidature. In nas rešil vseh nadaljnjih ugibanj
in negotovosti.

Tudi zato zdaj mirne duše lahko pričakujemo
napovedovane reforme za blaginjo Slovencev, saj smemo
zanesljivo pričakovati nižje davke in višje plače (in penzije!).
A ne?

– Za vsak primer pa napišimo kaj lepega Miklavžu
ali Božičku ali dedku Mrazu; lahko tudi vsem trem.

Urednik

Na naslovnici: Tudi buče so okrogle.

Foto: France Brus

Dober dan – gospod župan!

Naravnost iz županove pisarne

Do nujnega regijskega odlagališča odpadkov

Zaradi postojnskega referendumskega NE so se v oktobru sestali župani
občin Postojna, Pivka, Cerknica Loška dolina,
Bloke in Logatec, podpisniki pogodbe za
skupno odlagališče komunalnih odpadkov.
Strateško so se glede iskanja nove lokacije za
javno deponijo odpadkov odločili za dva
predloga. Po prvem predlogu bi bila deponija
namenjena tem šestim navedenim občinam s skupno 48.000
prebivalcev in 19.000 ton odpadkov letno. Po drugem predlogu pa
bi naj deponija ustrezala za vse notranjsko primorske občine, mimo
že naštetih še za Piran, Izolo, Koper, Sežano, Divačo, Hrpelje-
Kozino, Ilirsko Bistrico in Vrhniko; koder 184.000 prebivalcev
vse teh občin oddaja letno kake 83.000 ton odpadkov. Iskanje
ustrezne lokacije je dokaj intenzivno, saj mnogim občinam grozi
že skorajšnje zapiranje deponij, medtem ko ima logaško odlagališče
odpadkov dovoljenje vsaj še do leta 2008. Sugestija Ministrstva za
okolje in prostor podpira večje regijsko odlagališče odpadkov zaradi
racionalnejšega financiranja priprave in vzdrževanja takega
odlagališča. Glede na študije iz leta 1992 naj bi iskali primerno
prostorsko rešitev z nepropustnimi tlemi, s potrebno infrastrukturo
za možnost letnega dovoza milijon ton odpadkov za obdobje 15
let. Razgovori med župani se bodo nadaljevali v naslednjih dveh
mesecih.

Župan
Janez Nagode.

Logaško odlagališče odpadkov uporabno do leta 2008

Sredi oktobra je na
logaškem komunalnem smetišču
zagorela bio plinska bakla in
naznanila, da je tako dograjena
tretja faza deponije na Ojstrem
vrhu. Bio plin nastaja kot produkt
razpadanja odpadkov. Investicija je
veljala 20 milijonov in je bila
poravnana iz republiške takse za
odlaganje odpadkov. Zaradi
izgorevanja bio plina ne bo več
motečega smradu po okolici
odlagališča. Z večjo količino plina
bo moč kuriti plinski motor, s
katerim bi lahko pridobivali
električno energijo. Do dokončne
ureditve deponije bo treba postaviti
še trafo postajo in čistilno napravo
za izcedne vode. Ta čas dovažajo na logaško odlagališče, kjer je
prostora še za kakih 100.000 ton odpadkov, poleg domače komunale
še iz Šmartnega, Bohinja in Radovljice.

**Skozi ta dimnik izgorevajo
bio plini.**

Sklenjena komunalna prenova Gorenjske vasi

Po obsežnih vodovodnih in kanalizacijskih delih je
dokončno prenovljena cesta od Gorenje vasi proti Strmici. Pri
dokončnih delih je bilo treba urediti še odvajanje padavinskih voda,
enostranski pločnik, asfaltno prevleko in javno razsvetljavo.
Naložbo, vredno 32 milijonov, je poplačal občinski proračun. Tako
je sklenjena celotna načrtovana komunalna prenova Gorenjske vasi
(od šole do Cuntove grape). Ostane le še aktiviranje javne

razsvetljave (svetilke in prižigalna mesta). Na javno kanalizacijo pa ni priključen le še del klanca na Režiški cesti.

Od peticije do prenove Rovtarske

Sredi septembra so občani ob Rovtarski cesti naslovili na občino peticijo za obnovo svoje ceste, ki naj bi spričo neurejenosti in vse večjega prometa postajala bolj in bolj nevarna, še zlasti za pešce in še posebej za šolske otroke. Peticija je sprožila tudi državne institucije, ki se doslej niso primerno odzivale na namere občine,

da bi Rovtarsko cesto primerno prenovila in tudi opremila s pločnikom in javno razsvetljavo. Na idejni projekt, ki ga je pripravila občina, pa Uprava za ceste kljub vztrajnim urgencam ni hotela dati soglasja. Namreč, pločnik in javna razsvetljava gresta v breme občine, cesta sama pa je republiška in gre torej prenova cestišča na račun države. Na peticijo se je država pričakovano odzvala in se z občino lotila postopkov za skupni projekt, ki naj bi bil končan do pomladi, ko bi naj tudi začeli z obnovitvenimi deli.

Špela Istenič

Za spomin nanje, ki jih ni več med nami

Letos je bila osrednja občinska žalna slovesnost v Rovtah

Prenekateri korak je bil v prvih novembrskih dneh stopil na pokopališče in mnoge misli so bile namenjene našim dragim, ki jih ni več med nami. Ljudje so se s cvetjem, svečami in spominskimi slovesnostmi spomnili vseh rajnih.

V sončnem nedeljskem popoldnevu se je peščica domačinov in drugih občanov zbrala pred rovtarsko cerkvijo. Ubrani zvonovi so otožno rezali tišino. Iz grl pevcev cerkvenega zbora se je oglasila himna, ki je bila namenjena tudi prazniku reformacije. Predsednik KS Peter Cigale je v svojem govoru poudaril minljivost in kratkost našega življenja ter zavedanje, da smo le delček v (ne)minljivem času. Zato je prav, da umirimo svoje poti in se zazremo kdaj pa kdaj tudi vase. Učenki rovtarske osnovne šole Tanja in Viktorija ter instrumentalista Eva in Miha so s svojim nastopom posebno lepo obogatili prireditve. Gospod župan Janez Nagode je poudaril najprej pomen reformacije, ki je v slovenski zgodovini odtisnila velik pečat – slovenstvo. Nadalje je dejal, da imejmo v svojih mislih vse rajne, ki smo jih imeli radi, še posebej pa se spomnimo vseh tistih, ki so za našo svobodo dali največ, kar so lahko – življenje. Kot

rahel božajoči veter je ob koncu zazvenela pesem pevcev, zadoneli so zvonovi in odšli smo vsak svojo pot, tiho, zbrano in mirno.

Ob koncu pa še pomisel. Prav gotovo bi se te svečanosti udeležilo mnogo več ljudi, če bi zanje sploh vedeli. Tako pa

so nekateri zanje izvedeli šele na slovesnosti, kot je povedalo nekaj prisotnih.

Pa kako, da se najraje učimo na napakah!?

Besedilo in foto: Metka Bogataj

Ker je vredno spominjati se...

»Prisezite vsi vi, ki tod greste mimo, da boste ljubili, branili prostost«.

Krajevni borčevski organizaciji sta 1. novembra pripravili komemorativno slovesnost pri spomenikih padlim v Dolenjem in Gorenjem Logatcu. Govorca Vesna Jerina in Vojko Rupnik sta poudarila dostojanstvo, s katerim se spominjamo žrtev, ki jih je terjal narodno osvobodilni boj. Zapele so pevke zbora društva invalidov in društva upokojencev pod vodstvom Karoline Medvešček, recitirali sta Vera Jereb in Zvonka Gantar.

Komemoracij so se udeležili člani organizacije, svojci umrlih in nekateri predstavniki lokalne skupnosti in oblasti.

Popoldne so bile na pokopališčih molitve za vse rajne.

Janez Gostiša

»Notranjska« vabi na lušno popoldne

Obrtniški mešani pevski zbor »Notranjska« bo 27. novembra v Rovtah pripravil veselo popoldne. Prireditev, poimenovana »V nedeljo popoldne bo lušno pri nas«, se bo letos začela v Domu krajanov ob 16. uri. Poleg prireditelja bodo nastopili učenci domače osnovne šole, gostujoča moški zbor Tabor iz Cerknice in ženski zbor Mavrica iz Postojne, obeta se nastop še solista ali dveh.

Vabljeni, zakaj v nedeljo popoldne bo lušno pri nas!

OMePZ »Notranjska«

Svetniška skupina SDS pričakuje pravo informacijo

Na seji občinskega sveta 6. oktobra je **Ladka Furlan**, vodja svetniške skupine SDS, zahtevala pisni odgovor: 1. glede netočnosti nagovorov ob otvoritvi vodovoda na Medvedjem Brdu in 2. glede graditve upravnega centra v Logatcu.

1. O gradnji vodovoda na Medvedje Brdo

Pri Andrejčku na Planinah je bila 16. septembra slovesnost ob otvoritvi vodovoda na Medvedje Brdo in Židovnik in dela obnovljene ceste v Rovtarskih Žibrah. Otvoritve smo se udeležili in ugotovili, da so bile ob nagovoru navedene napačne informacije o izgradnji prve – najdaljše faze vodovoda Pikelce-Kamenikov grič-Veharše. Slovenski demokrati smo bili začudeni nad pojasnilom tako predsednika krajevnih skupnosti Trate kot tudi gospoda župana, čeprav se zavedamo, da je od pobude za izgradnjo vodovoda pa do slavnostne prireditve preteklo sedem let. Dejstva pa še vedno ostajajo.

Pobudnik za izgradnjo vodovoda je bila takrat Socialdemokratska stranka, natančneje njen član Janez Podobnik, ki to področje dobro pozna. Na njegovo pobudo in ob sodelovanju še nekaj krajanov je bil ustanovljen gradbeni odbor. Posamezni interesi vodovodnega priključka so s svojim denarnim vložkom in delom izgradili cca 10 km vodovoda ob minimalni udeležbi

občinskih sredstev. Na pobudo svetnikov slovenskih demokratov je občinski svet namenil 2.000.000 sit za vodovodne cevi.

Prosim, da občina oziroma KS Trate poda pravo informacijo o poteku izgradnje prve faze vodovoda Medvedje Brdo-Kamenikov grič-Veharše v naslednji številki Logaških novic.

2. Graditev Upravnega centra

- Ker se pojavljajo informacije o dodatni lokaciji za gradnjo Upravnega centra Logatec, kot je bilo bilo že posredovano na seji občinskega sveta, prosim za pojasnitev in seznanitev s potekom priprav.

- Pred dokončno odločitvijo lokacije menimo, da bi bilo treba ugotoviti, kaj bo z obstoječimi stavbami na Tržaški 15. Deželna banka kot bodoča lastnica obeh objektov ima morda namen te stavbe prodati, pa ne po tako zelo visoki ceni; to bi veljalo pisno razčistiti. V primeru, da Deželna banka dobi samo odškodnino od Slovenske odškodninske družbe, bi bilo dogovarjanje o odkupu verjetno lažje, vsekakor pa cenejše. Potrebno je pridobiti mnenje o dozidavi poleg obstoječih objektov. Potrebno je preveriti resnično vse variante in izdelati finančne ocenitve ter se odločiti tudi na osnovi najcenejše variante. Predvsem pa je treba razmišljati v smeri urejanja centralnega prostora kot prijetnega urejenega centra, in ne morda okrašenega z neprimernimi neurejenimi objekti, kar se s tema dvema objektoma v bodoče lahko zgodi.

Ladka Furlan,
vodja svetniške skupine SDS

Med seboj

Varno prek nevarnega križišča

Društvo upokojencev Logatec je podalo roko otrokom za varen prehod na poti v šolo

Zaradi rekonstrukcije Notranjske ceste od pokopališča do mostu prek Logašnice je bil preusmerjen promet in prehod na križišče Jačke z avtocestnim priključkom. Policijski oddelek iz Logatca je zavoljo tega izdal posebno navodilo, ki določa, da lahko šole, organizirane skupine staršev, organizacije za varstvo cestnega prometa, zavodi, društva ali druge institucije poskrbijo za varovanje otrok na poti v šolo in domov od 15. septembra pa predvidoma do srede decembra, ko naj bi bila rekonstrukcijska dela na Notranjski končana.

Ker na povabilo Sveta za preventivo in vzgojo otrok v cestnem prometu ni bilo prijav za »podaljšano« varovanje otrok na prehodu prej navedenega križišča, se je po posredovanju Tadeja Leskovca, vodje policijskega okoliša v Logatcu, Gvida Bokala, svetovalca za komunalno infrastrukturo na občinski upravi in Metke Rupnik, ravnateljice Osnovne šole »8 talcev«, angažiral predsednik logaškega Društva upokojencev Franc Verbič. Za zavarovanje naših najmlajših je predsednik Verbič pridobil upokojence-sosede, ki niso odrekli sodelovanja. In potlej so na tem križišču že od 19. septembra do sredine oktobra med 11.35 in 12. uro ter med 12.30 in 13. uro vestni upokojenci poskrbeli najmlajšim varen prehod.

Vsem posrednikom, sodelujočim in Društvu upokojencev

Varno domov iz šole.

Foto: M. Petkovšek

gre zahvala za ureditev varnih prehodov otrok z Martinj Hriba, še zlasti zato, ker je prečkanje zadevnega križišča sploh nevarno zaradi slabše preglednosti pa tudi zaradi nekaterih prenatrlih voznikov kamionov in avtomobilov, ki se ne menijo za hitrostne omejitve.

Marinka Petkovšek

Poklic fleksibilnosti in mnogih odrekanih

Pred nekaj meseci je svojo poklicno diplomatsko službo nastopil eden najmlajših slovenskih diplomatov Logatčan Jakob Brenčič – Z njim se je o prvih vtisih pogovarjal naš redni sodelavec

Janez Gostiša

Kaj je naloga misije Republike Slovenije pri Svetu Evrope?

Vsaka neodvisna država je članica določenih mednarodnih organizacij glede na lasten interes in regionalno pripadnost. Republika Slovenija je kot mlada demokratična država zelo zgodaj postala članica pomembnih tovrstnih organizacij, med katerimi je bilo na začetku njene zunanje politične agende nedvomno članstvo v Svetu Evrope. Vloga vsakega posameznega diplomatsko-konzularnega predstavništva ter misij je predvsem opazovanje delovanja posamezne države (naloge diplomatsko-konzularnih predstavništev RS) oziroma mednarodne organizacije (misije RS) z vidika uveljavljanja in zaščite interesov RS. Področje delovanja Sveta Evrope je zelo široko in razvejano, zato bom poskušal na kratko predstaviti njegove osnovne cilje: varovanje človekovih pravic, parlamentarne demokracije in vladavine prava, razvijanje mednarodnih pogodb in konvencij za pripravo socialnih in pravnih standardov v državah članicah ter predvsem krepitev zavesti o evropski identiteti, temelječi na skupnih vrednotah in kulturnem sodelovanju. Trenutno v Svetu Evrope oziroma na ravni Odbora ministrskih namestnikov (raven veleposlanikov) ter delovnih in poročevalskih skupin potekajo razprave o novem sistemu Sveta Evrope o zaščiti človekovih pravic, nadaljnjih ukrepih o promociji demokracije ter o pospešenem sodelovanju med Svetom Evrope, Evropsko unijo ter OVSE (Organizacija za varnost in sodelovanje v Evropi – v tem letu ji predseduje RS). Veliko pozornost namenja Svet Evrope tudi boju proti prepovedanim drogam, trgovanju z ljudmi in belim blagom, še posebej pa je dejaven na področju zaščite otrok. Trenutno so z vidika RS zanimive razprave na področju kulture, saj RS trenutno predseduje Odboru za kulturo; 27. in 28. oktobra 2005 pa je v okviru portugalskega predsedovanja (vsaka država članica predseduje Svetu Evrope po angleškem abecednem vrstnem redu, in sicer za obdobje šestih mesecev – trenutno mu predseduje Portugalska) prišlo do podpisa Deklaracije o poglobitvi medkulturnega dialoga med Evropo in njenimi sosedami. Pri snovanju omenjene deklaracije ima RS pomembno vlogo. Prav tako RS uspešno deluje na področju boja proti korupciji in pranju denarja.

Kakšno je vaše delo, za katera področja ste posebej zadalženi?

Delo diplomata v misiji pri multilateralni organizaciji (danes je v Svetu Evrope včlanjenih 46 držav, od tega 21 držav iz Srednje in Vzhodne Evrope) se v nekaterih segmentih razlikuje od dela diplomata v diplomatsko-konzularnem predstavništvu (veleposlaništvo), ki je osredotočeno na dvostranski vidik med Slovenijo in državo sprejemnico oziroma gostiteljico. V primeru misije pa lahko rečem, da je delo mnogo bolj razgibano, tudi nepredvidljivo, saj so na dnevnih redih vsakdanjih sestankov teme, do katerih stališče izreče 46 držav članic, seveda, pa vsa niso vedno enaka. Prav tukaj je treba v kopici zahtevnih dokumentov razvozlati pomembno od manj pomembnega, katera teoretična odločitev/sklep velikih držav članic je za Slovenijo bolj ugodna oziroma sprejemljiva. Razumljivo pa je, da velike države v letni proračun Sveta Evrope plačajo največje finančne zneske (Rusija, Francija, Nemčija, Italija, Velika Britanija, Turčija itd.) ter da se stališča in sklepi velikih držav članic na Odboru ministrskih namestnikov težko spodbijajo. Pomembno je dejstvo, da se o pomembnih odločitvah zahteva absolutna večina, kar pomeni, pa morajo odločitev sprejeti vse države članice (za blokiranje postopka sprejema posamezne odločitve zadostuje že nasprotujoči glas

države članice). V takem primeru pride do izraza izkušnost veleposlanikov držav članic, ki z argumentirano retoriko vplivajo na državo ali manjšo skupino držav, ki blokira konkreten postopek sprejema posamezne odločitve. Seveda, pa je glavno orodje diplomacije dialog in sprejemanje kompromisov.

Kakšen je položaj misije pri Svetu Evrope nasproti institucijam EU in slovenskih predstavništev pri njih?

Dejstvo je, da je Svet Evrope najstarejša politična organizacija v Evropi. Omeniti je treba, da so naloge Sveta Evrope osredinjene na pravno sodelovanje in uvajanje oziroma utrditev pravnih standardov v državah članicah. Med njegove primarne naloge pa nikoli ni sodilo sodelovanje na gospodarskem področju, ki že ves čas poteka v okviru EU, ter sodelovanje na varnostnem in obrambnem področju. Težko bi opredelil vlogo misije RS pri Svetu Evrope v odnosu do ostalih institucij EU, dejstvo pa je, da je Strasbourg mesto, ki simbolizira panevropske vrednote. Navsezadnje je poleg sedeža Sveta Evrope v njem tudi sedež Evropskega parlamenta (seje EU parlamenta so v Strasbourg enkrat do dvakrat mesečno) ter Evropskega sodišča za človekove pravice (ECHR).

Vse od njegove ustanovitve dalje si je Svet Evrope prizadeval za mir in sodelovanje, za človekove pravice, demokracijo in vladavino prava. Od začetkov v letu 1949 in v vseh nadaljnjih fazah postopnega združevanja ostaja Svet Evrope varuh tradicije in hkrati ustvarjalec nove, razširjene Evrope. Danes je v Svetu Evrope včlanjenih 46 držav (od tega 21 držav iz Srednje in Vzhodne Evrope) kar daje Svetu Evrope posebno panevropsko razsežnost. V letu 2004 se ji je kot 46. država članica pridružila še kneževina Monako. Status opazovalke imajo Združene države Amerike, Kanada, Japonska, Sveti sedež in Mehika. Kot mednarodna organizacija se Svet Evrope precej razlikuje od EU, toda nobena država se še ni pridružila EU ne da bi predhodno postala članica Sveta Evrope.

Kot zanimivost lahko omenim, da je evropsko zastavo (12 zlatih zvezd v krogu na modri podlagi) sprejel Odbor ministrov Sveta Evrope leta 1955 na predlog Parlamentarne skupščine Sveta Evrope. Krog zvezd predstavlja zvezo evropskih narodov. Število zvezd v zastavi se ne spreminja, ker število dvanajst simbolizira popolnost. Od maja 1986 je evropska zastava tudi uradni simbol EU.

Ste eden najmlajših šolanih slovenskih diplomatov v aktivni diplomatski službi. Kje ste se izobraževali?

Najprej bi se vam rad zahvalil za izrečen kompliment. Nedvomno pa mi je osebno k poznavanju poklica diplomacije pripomogel podiplomski študij diplomacije v pariški podružnici Londonske diplomatske akademije. Tako sem spoznal večšine dveh

Jakob Brenčič, slovenski diplomat.

svetovno znanih diplomacij: angleške in francoske. Poleg tega pa sem bil v študijskem letu 2001/2002 edini Evropejec med 25 ostalimi študenti, kolikor jih univerza na omenjenem podiplomskem študiju letno sprejme. Najbolj pa so pomembni ljudje, ki sem jih spoznaval med študijem, preko njih pa sem spoznaval drugačno kulturo in vrednostni sistem, kar je za praktični del opravljanja poklica diplomata nepogrešljivo. Izkušeni diplomati pa pravijo, da je diplomacija »obrt«, ki se je učiš celo življenje.

Verjetno ohranjate stike s kolegi iz francoskih študijskih let? Se je kdo med njimi posebej hitro uveljavil v diplomaciji?

Še vedno sem v stikih z mnogimi kolegi iz pariškega študija. Lahko rečem, da so se zaposlili v zelo različnih panogah, od diplomacije do gospodarstva, naftne industrije (sošolca iz Bahreina in Libije), nekateri pa so se vrnili v lastno domovino, saj imajo pomembno nalogo nadaljevati tradicijo družinskih podjetij. Tisti, ki so se odločili, da bodo kariero nadaljevali v svetovni politiki oziroma v svetovni diplomaciji pa so večinoma odšli v ZDA.

Kakšen je vaš delovni dan, s kom največ komunicirate (po položaju, po funkcijah...)?

Vsak delovni dan zahteva komuniciranje na različnih ravneh. Kljub dejstvu, da je diplomacija še vedno zelo rangirana (formalni sestanki, kosila, večerje itd.) pa se na ta "mit" nekoliko pozablja v njenem neformalnem delu, še posebej v multilateralni diplomaciji. Ne sme se pa pozabiti dejstva, da so resni pogovori, odločitve, intervencije še vedno v domeni veleposlanikov, ki jih imenuje predsednik države.

Menite, čeprav ste šele na začetku dejavne diplomatske službe, da ste si izbrali pravi poklic?

Prezgodaj je še, da bi lahko objektivno presodil odgovor na vaše vprašanje, menim pa, da gre za zelo zanimiv poklic, ki zahteva veliko fleksibilnosti in odrenjanja. To pa pomeni, da je privatno življenje in vse, kar sodi vanj, na veliki preizkušnji. Kot vsak poklic ima tudi diplomacija svoje prednosti in pomanjkljivosti, pomembno pa je, da človek izbrani poklic opravlja z veseljem in zadovoljstvom. Mislim, da je pri meni tako.

Gospod Jakob Brenčič, hvala za pogovor in najboljše želje za uspešno diplomatsko kariero.

Janez Gostiša

Polharska noč – brez polhov

TKŠ društvo Grčarevec je tudi letos pripravilo Polharsko noč –

Tudi brez polhov se je srečanje steklo v prijetni družabnosti

Andrej je s tlačilko preprosto »asfaltiral« prostor, na katerega je bilo dovolj zlahka namestiti šotor, šank in plesišče. Naj ob tej priložnosti zapišem, da besede šotor zlepa ne bomo več uporabljali, kajti naša brunarica bo stala; to je kot prebito. Za osvetlitev, ozvočenje in "frštekarijo" je poskrbel naš Florjan. Za varnost obiskovalcev je skrbela provizorična, a varna ograja. Ob prostoru, kjer naj bi gorel kres, je naš Mičko poskrbel za dobršen kup drv. Aleš in predsednik Bojan sta poskrbela za polne sode in ostala okrepčila. Šank, raženj in vse ostale naprave so bile postavljene, tudi vrtiljak za najmlajše, ki pa so ga zaradi varnosti takoj preizkusili močnejši člani društva.

Pela je amerikanka.

Foto: S. Cikač

Ančka in Tatjana, prizadevni članici društva, sta poskrbeli za srečelov. Zbrani prostovoljni prispevki, ki so jih med vaščani po vasi nabrali Janez, Jernej in Jure, organizatorji polhrije pa spremenili v srečke, so se kar hitro razprodali. Valičev Aleš mi je zatrdil, da je njegova Teja pokupila največ srečk, za kar se ji društvo iskreno zahvaljuje. Andrej in Mičko sta na ražnju ustvarila okusne čevapčiče. Tudi kuhane klobase so šle v slast, da o Tatjaninem golažu ne izgubljam besed, kajti bil je višek kulinarike. Boža in Milica sta prizadevno točili in kasirali. Za Brusovega Aleša je znano rutinerstvo, saj mu je vloga voditelja pisana na kožo.

Od vseh družabnih iger, a teh ni bilo malo, naj omenim

nastavljanje škrinje za polhe. To, da letos ni bilo polhov, je meni, ljubitelju živali in narave, popolnoma ustrezalo. Žaganje hloda z amerikanko je poželo veliko aplavza. Tandem Srečko-Maja je navdušil, toda ne po rekordnem času, ampak po moči naše Maje, ki je zlomila ročaj amerikanke. Pa naj še kdo reče, da naše Grčarevčanke niso pri moči.

Povabljeni župan in predsednik krajevne skupnosti sta bila zadržana, ni se nam pa izneveril urednik Logaških novic s svojo soprogo. Predsednik Bojan nas je do kraja presenetil z orkestrom, ki nam je natresel kar lep šopek družabnih priložnostnih štiklcev. "Golaž band" je z našim Florjanom poskrbel, da plesišče ni samevalo. Opazil pa sem, da nam je Mičko privoščil zelo dobra drva, kajti več obiskovalcev se je gnetlo ob ognju kot za šankom.

Poobedek – polnočna pečena jajčka na ražnju so bila enkratna in upam, da ponovljiva.

Polharska noč, ki jo je organiziralo TKŠ društvo Grčarevec, je ohranila sloves dobro obiskane prireditve. Za tiste, ki se je niste udeležili, pa več sreče prihodnjič.

Društveni pozdrav "Z ovinka" – na sončni strani Grčarevca.

Vili Černivec

Vabilo

Ali veš kaj pomeni SDM?

SLOVENSKA DEMOKRATSKA MLADINA!

Bi si ogledal-a parlament, se srečal-a s poslanci SDS?

Če želiš sodelovati pri oblikovanju in izražanju politične volje na vseh področjih javnega življenja se nam pridruži v torek, 15.11.2005 ob 20. uri na trgu pred faro cerkvijo ali pokliči po telefonu 031 438 192.

SDM Logatec

Mimo je že tri četrta stoletja

V soboto, 15. oktobra, so se na pobudo Jelke Skvarča iz Rovt že četrtri zbrali vsi še živeči iz Rovt in bližnjih vasi, ki so pred 75 leti privekali na svet in bili potlej krščeni v farni cerkvi. Srečanja se je udeležilo 30 jubilarov s še živečimi življenjskimi sopotniki ali sopotnicami.

Jubilanti so se najprej zbrali v farni cerkvi pri maši, ki jo je daroval domači župnik Janez Petrič v zahvalo in s prošnjo za zdravje slavljenec. Slavje so nato nadaljevali z odlično večerjo v gostilni Petkovšek. Seveda, so za živahnjšo družabnost pripravili tudi nekaj šaljivih točk s pevsko predstavo Jelkine »Fine dame« in še kaj drugega. Pogovori so stekli o tem in onem, največ pa o mladostnih spominih. Vmes so tudi ubrano prepevali lepe domače pesmi in zaplesali ob glasbi z zgoščenki.

Pred slovesom so se soglasno domenili, da se čez pet let – ob osemdesetletnici ponovno srečajo.

France Brus

Foto: B. Zemljarič

Kdo lahko ustavi vandalizem?

Okroglo mizo s tem žgočim naslovom je 5. oktobra pripravila v avli športne dvorane OŠ »8 Talcev« v sodelovanju z občino Logatec prav v tednu otroka in na svetovni dan učiteljev

Temo je predstavila ravnateljica OŠ Metka Rupnik, ki je po opisu konkretnih dogodkov – uničenje 90 betonskih plošč na pročelju športne dvorane, ki jo upravlja prav šola, zaključila s pozivom: »Policija naj zaščiti družbeno lastnino.« Župan Janez Nagode, predstavnik lastnika športne dvorane, je predstavil finančno plat uničevanja občinske lastnine: od 7 do 10 milijonov škode; ob teh dogodkih je izrazil zaskrbljenost in ogorčenje.

V nadaljevanju je policist Tadej Leskovec dopolnil statistiko zadnjega leta: 301 kaznivo dejanje, 56 dejanj namernega uničevanja družbene lastnine. Udeležencem je predstavil zgibanko Ministrstva za notranje zadeve »Policija svetuje«, kjer sta objavljeni tudi telefonski številki 113 in anonimna 0801200, kamor lahko pokličemo, kadar smo priča dejanjem nasilja ali smo tudi sami neposredno ogroženi.

Ravnatelj ZVI Logatec Bojan Bogataj, ki se celo vrsto let ukvarja z mladostniki in s težavami v socialni integraciji, je spregovoril o množici vzrokov, ki mlade ženejo k nasilnemu vedenju. Pri nakazovanju možnosti reševanja te problematike je naglasil prepričanje, da z močjo ne preprečimo nasilja.

Bojana Breznikar, ki je spretno povezovala govorce, je pozvala prisotne k aktivnemu sodelovanju. Med nekaj čez 30 udeležencev je razdelila pisne izjave sedmošolcev, ki so komentirali razdejanje

pročelja športne dvorane. Te izjave so bile iztočnica pogovorov v manjših skupinah, v katerih je vsakdo lahko izrazil svoje ideje, kako bi se lotili reševanja problema vandalizma. Povzetki iz skupinskih diskusij se dajo strniti v nekaj temeljnih sklopov.

Udeleženci so med kratkoročne sklepe navajali: namestitve videokamer, boljšo osvetlitev športnih in drugih objektov, uvedbo fizičnega nadzora – obhodi varnostnikov in policijskih patrulj. Tukaj se je odprl za večino udeležencev temeljni problem: zakaj nima naša občina aktivne policijske postaje 24 ur? Župan je pojasnjeval, da prizadevanja potekajo pri Ministrstvu za notranje zadeve, da pa ostajajo odprta vprašanja prostora in financ. Ob teh pojasnilih so se prisotni odločili za zbiranje podpisov občank in občanov občine Logatec v podporo občinskim prizadevanjem za ponovno vzpostavitev stalne policijske postaje (do 24. oktobra je peticijo na javnih mestih podpisalo 600 občank in občanov Logatca).

Poročevalci skupin so opozorili na problem vzgoje in nezaveščenosti mnogih staršev, ki bi jim bilo treba pomagati pri vzgoji otrok prek razgovorov na roditeljskih sestankih v šolah, prek delavnic za starše na prehodu otrok iz razredne na predmetno stopnjo. Deloma že poteka izobraževanje staršev v okviru Lokalne akcijske skupine, ki v okviru šole za starše pripravlja predavanja pod naslovom »Izzivi sodobnega starševstva«.

Kot rdeča nit so se nizali predlogi,

kako pristopiti k mladim, ki pravih vzpodbud za svoj razvoj in aktivno samouresničevanje ne najdejo v ponudbi športnih in kulturnih aktivnosti, ki so na voljo v občini. Ponujala so se razmišljanja o preventivnem delu z rizičnimi mladostniki, o profesionalno vodenem mladinskem centru, o uporabi družbenih prostorov za mladinske dejavnosti – svoje delovanje bi lahko okrepili osnovni šoli, center za socialno delo; pomoč pa je pripravljen ponuditi tudi Zavod za vzgojo in izobraževanje Logatec.

Ravnateljica Rupnikova se bo trudila realizirati zamisel o »E« točki v športni dvorani, župan pa se je obvezal, da bodo javni pogovori na to temo še potekali, da se bo zavzel za večjo medijsko pokritost dogajanja. Tako smo pred kratkim že lahko spremljali kontaktno oddajo na LEP. – Odprlo se je tudi vprašanje o ustreznosti slovenske zakonodaje; pogovori na to temo potekajo na internetnem naslovu logatec.net.

Po povzetku razmišljanj je sklepno misel izrazila ravnateljica Rupnikova: »Vsak udeleženec naj o današnjem pogovoru obvesti vsaj pet svojih znancev, prijateljev, saj bomo le z večjo obveščenostjo na pravi poti k reševanju tega problema.«

Skratka, v ospredju naših prizadevanj mora biti vzgoja otrok, ta pa iz domene staršev sega tudi v področje učiteljevega dela.

Sergeja Šorli Letonja

Deželna banka Slovenije – sodobni finančni servis

Še do nedavna smo bili v Logatcu navajeni na naziv Slovenka zadružna kmetijska banka, še prej pa na Hranilno kreditno službo; ljudje pa so preprosto rekli, da gredo po svoj denar v Kmetijsko zadrugo – banka je namreč poslovala v prostorih Kmetijske zadruge Logatec. Ker so se zadeve v poslovanju spremenile, smo zaprosili za nekaj pojasnil direktorja Deželne banke Veselina Draškoviča. Na naša vprašanja je zaradi bolezni direktorja odgovarjal član uprave Deželne banke Slovenije mag. Štefan Belinger.

Kdaj in na kakšen način je nastala Deželna banka Slovenije?

Julija 2004 je Slovenska zadružna kmetijska banka prevzela sredstva in obveznosti Zveze hranilno kreditnih služb Slovenije in se preimenovala v Deželno banko Slovenije - DBS.

Banka ima bogato tradicijo, saj je bila predhodna Slovenska zadružna kmetijska banka ustanovljena že leta 1990 s ciljem, da bi dopolnila finančni sistem na področju kmetijstva, združništva in živilsko predelovalne industrije. Po prevzemu sredstev in obveznosti Zveze hranilno kreditnih služb pa je Deželna banka Slovenije (DBS) postala še večja in močnejša finančna institucija, saj je prišlo do združitve interesov dveh finančnih institucij, ki sta že prej sinergijsko delovali v sklopu kmetijskega sektorja.

Kakšni so načrti in vizija DBS in kako jih uresničujete oziroma nameravate uresničevati, zlasti še na Logaškem?

Vizija in poslanstvo DBS je biti vseslovenska in univerzalna poslovna banka, ki servisira kmetijstvo, prebivalstvo, majhna in srednja podjetja ter samostojne podjetnike z vsemi najsodobnejšimi bančnimi storitvami in instrumenti, hkrati pa jim zagotavlja profesionalen, osebni in strokoven pristop v lastni razvejani poslovni mreži.

Na Logaškem si želimo poleg doslejšnjih strank pridobiti nove stranke med prebivalstvom, med obrtniki ter podjetniki; vse lahko spremljamo z vsemi storitvami, ki jih danes pozna sodobno bančništvo.

Za razliko od naše konkurence smo na več področjih fleksibilnejši in cenejši. Zato se bomo našim strankam približevali z učinkovito in prepoznavno reklamno kampanjo z zanimivimi prodajnimi aktivnostmi in z osebnim pristopom – osebno obravnavo; vsaki naši stranki se bomo posebej posvetili.

Od besed do dejanj je običajno dolga pot. Kaj boste storili, da se bo z vašo banko začelo novo obdobje v razvoju podjetništva, obrtništva in seveda kmetijstva, ki mu je bila doslej predhodnica sploh namenjena? Kako nameravate na Logaškem uveljaviti storitve DBS?

DEŽELNA BANKA SLOVENIJE
vedno blizu

Konkretno želimo tudi na Logaškem povečati svojo prepoznavnost med prebivalstvom in podjetji. Zato se bomo lotili naših preizkušenih in učinkovitih trženjskih pristopov, kot so različne prezentacije (npr., za člane Kmetijske zadruge), organizacija t.i. finančnega dneva v naši poslovni enoti v Logatcu – neke vrste dneva odprtih vrat banke, potem sledijo še posebne prodajne akcije s popusti, priložnostnimi darili in podobno. Obiskati nameravamo večja podjetja in posameznike, prav tako pa tudi občino z županom na čelu.

Tudi v Logatcu želimo pokazati, da smo v tem trenutku po krivem ne dovolj prepoznavna banka, ki se sicer uvršča med manjše slovenske banke, ima pa vse, kar imajo velike banke, zato se s ponosom uvrščamo med tehnološko naprednejše, učinkovitejše in propulzivnejše banke v Sloveniji.

Gospod Beninger, za vaše odgovore prisrčna hvala. Pričakujemo, da se bo vaše poslovanje poznalo tudi v Logatcu in bomo o vaših uspehih še govorili.

Albin Čuk

Naravnani k višjim komunalnim standardom

Na septembrski seji je občinski svet ponovno soglasno imenoval Igorja Petka, univ. dipl. inž. gradb., za direktorja Komunalnega podjetja Logatec – V pogovoru je novi direktor za naše bralce spregovoril o nadaljnjih komunalnih izzivih

Igor Petek, novi stari direktor.

Ko vam čestitam k ponovnemu soglasnemu imenovanju za direktorja Komunalnega podjetja Logatec, vas ob tem sprašujemo, kaj vas je najbolj prepričalo, da ste se še v tretje odločili za kandidaturo?

Če naj naravnost povem, me je k temu vodilo zaupanje in rahlo prigovarjanje gospoda župana in vodstva občinske

uprave pa tudi občutek dovoljšnjega razumevanja občinskega sveta za razvoj celostne komunalne infrastrukture. Dovolj izziva pa so ponujali še nedokončani pa tudi še nekateri nenačeti projekti.

Kako krmarite med pričakovanji občanov, uporabnikov vaših storitev, in med pričakovanji in zahtevami ustanovitelja – občine Logatec?

No, priznati moram, da je relativno lažje ustreči našim uporabnikom in našemu ustanovitelju kot zakonodaji, ki je v svoji zahtevnosti neizprosna. Tu se moramo in se bomo morali vsi trije: uporabnik, ustanovitelj in izvajalec – Komunalno podjetje – kar najbolj truditi, da bomo lahko sledili zahtevam zakonodajalca zlasti na področju odvajanja odpadnih voda in ravnanja z odpadki. Tu zakonodajalec postavlja kar visoke ravni odgovornosti, ki jim je moč slediti s pomembnimi denarnimi vložki in z več discipline, še posebej pri ločevanju odpadkov.

Glede oskrbe z vodo smo zadovoljni, vsaj kar zadeva obvladovanje prostora in količin; čakajo pa nas nadaljnja prizadevanja za višje standarde storitev glede kakovosti vode, kakovosti omrežja itn.

Ko sva že pri ugodni oskrbi z vodo, nam lahko zaupate,

kolikšen je delež plač v ceni vodovodnih storitev?

Seveda. Glejte, delež plač zaposlenih v ceni vode, če temu preprosto tako rečemo, je vsega blizu 12%, kar je manj v primerjavi z okoliškimi sorodnimi podjetji. Največji delež v ceni vode je amortizacija, ki znaša kar dobrih 40% cene.

Ko bi vas občan, uporabnik vaših storitev, poprašal po nadaljnjih komunalnih razvojnih možnostih, kako bi mu preprosto postregli z odgovorom?

Na vsak način ostaja še naprej naša prednostna naloga skrb za kakovost vode: oskrba z vodo za vse v občini v skladu s kakovostnimi standardi. Najbližja vodooskrbi je izgradnja kanalizacijskega omrežja za odpadne in padavinske vode in čiščenje voda skladno z zakonom. Zagotavljanje standardov bo vse bolj zadevalo tudi zbiranje, odlaganje in predelavo odpadkov, za kar bo treba iskati rešitve v obsegu, ki presega zgolj potrebe ene občine.

Seveda, velja poudariti, da zakon nalaga izgradnjo komunalne opreme občini, pri čemer nastopa komunalno podjetje kot strokovni svetovalec občini za najbolj racionalne izvedbene rešitve. Pač tako, da bodo stroški za doseganje z zakonom določenih standardov čim manjši, in to pri oskrbi z vodo, pri zbiranju odpadkov in pri odvajanju in čiščenju odpadnih voda.

Da pa podjetje lahko dovolj racionalno udejanja svoje naloge, se mora pojavljati tudi na trgu, kjer ustrezno lahko zaposli svoje kapacitete, sicer namenjene temeljnim komunalnim dejavnostim.

Ali lahko napoveste Martinjcem skorajšnjo kanalizacijsko omrežje, povezano s čistilno napravo?

Ja, tu smo pa pred veliko uganko, ki se ji reče zagotavljanje zemljišč za izvedbo kanalizacijskega omrežja s pripadajočo logistiko. Na Martinj Hribu se srečujemo s konceptualnimi nerodnostmi izgrajevanja ondotnega naselja, ki velja sicer za prijetno bivalno okolje, vendar z nekaterimi urbanimi pomanjkljivostmi. Med te prav gotovo sodijo preozke ceste in te brez pločnikov... Rešitve, čeprav zapletene, namreč so, ne bodo pa po ceni. Nikakor pa ne bo mogla steči gradnja kanalizacije brez prave volje vseh vpletenih: tamkajšnjih prebivalcev-uporabnikov, občine, občinskega sveta in našega podjetja.

Bi radi ob začetku novega mandata kaj posebnega sporočili našim bralcem – uporabnikom komunalnih storitev?

Na vsak način vabim vse občane k doslednejši uporabi naših storitev, da bi se izognili, denimo, še vedno pojavljajočim se črnim odlagališčem smeti in odpadkov. Moram reči, da je odvoz smeti kar lepo utečen kljub znatni podcenjenosti storitev. Še več občutljivosti bo treba pri ločevanju odpadkov, za katere smo dovolj

Voda naša vsakdanja.

na gosto postavili komunalne otoke – vsak otok za kakih 120 uporabnikov, kar velja za najboljšo ureditev v Sloveniji. Pa tudi glede ločeno oddanih količin embalaže smo med najboljšimi v Sloveniji. Nedvomno pa bomo morali storiti še kaj več za ustvarjanje primerne osveševalne klime tudi ob osebni odgovornosti za zdravo in čisto okolje.

Gospod direktor, veliko uspehov na poti dovolj zapletenih izzivov!

Marcel Štefančič

Pokopališče se širi in širi

Tod bodo novi grobovi

Predvsem zaradi priseljevanja po vojni pa tudi kasneje in vse v naš čas je število prebivalstva posebej v Dolenjem Logatcu močno naraslo. Z rastjo števila prebivalstva se je kazala vse večja potreba po širitvi pokopališča.

Komunalno podjetje, ki skrbi za poslednji dom pokojnih občanov, je že pred desetletji razmišljalo o primerni rešitvi, dokler se ni odločilo za novo pokopališče vzdolž »starega«.

In podjetje – zlasti njegov grobar – skrbi za urejenost pokopališča nasploh pa tudi za sprotno širitev pokopališča in pripravo novih zemljišč za vedno nove grobove na novem pokopališču.

Besedilo in foto: France Brus

Še drugič o Planinskem polju

V Notranjskih novicah, ki jih berejo tudi zunaj meja naše občine – v njih tudi kmetje dobijo marsikatero koristno informacijo –, sem zasledila članek »Stara cesta ali avtocesta« avtorja Matevža Podjeda. Nanj sem v Notranjskih novicah sicer odgovorila, ker pa je tema obširna in aktualna, in ker je del Planinskega polja tudi v logaški občini, se mi zdi potrebno, da o tej problematiki zapišem nekaj misli in ugotovitev tudi za Logaške novice.

Z odgovorom na članek omenjenega pisca sem skušala razjasniti pomen kmetijstva na Planinskem polju in negirati mišljenje nekaterih, da je to polje poligon za brezmejno in nekontrolirano uživanje v naravi. Naj spomnim: Planinsko polje je umeščeno v območje NATURA 2000, kar pomeni, da se je država zavestno odločila, da hoče na teh območjih ohraniti kulturno krajino z vso njeno biotsko pestrostjo. Seveda, za doseg cilja niso dovolj le želje. Zelo pomemben finančni prispevek države temu programu, ki pa je zaenkrat še zelo skromen. Stopicamo na mestu, namesto da bi si zastavili jasnejše cilje in učinkovitejše delovanje. Območje NATURE 2000 je določilo Ministrstvo za okolje in prostor v soglasju z mnogimi drugimi institucijami, pri čemer pa so pozabili na soudeležbo lokalnega prebivalstva. Če bi se v preteklosti to zgodilo, bi bila danes slika jasnejša, informiranost večja, problemi manjši. Ampak, pri nas je bila dolgoletna praksa, da so se problemi reševali mimo ljudi za ljudi. Hvala bogu se je z vstopom v EU morala tudi naša država podrediti evropski strategiji razvoja kmetijstva, ki priznava kmetijstvu poleg pridelave hrane tudi skrb za okolje. Z vključevanjem v SKOP so tudi kmetje naredili velik korak naprej na območjih NATURE 2000, pri čemer država ni naredila ustreznih potez. Hoja po tej poti je vsekakor težavna in počasna: težavna zato, ker so potrebna določena finančna sredstva, počasna pa zato, ker je v igri več faktorjev, ki vplivajo na razvoj zavarovanih območij.

Naj omenim le nekatere: razdrobljenost zemljišč, neugodna starostna struktura lastnikov zemljišč, prostovoljno vključevanje v programe, v katerih je poudarek na ohranjanju rastlinskih in živalskih vrst na teh območjih, kot so, npr., ekološko kmetovanje, ohranjanje ekstenzivnega travinja, ohranjanje posebnih travniških habitatov... – vendar očitno premalo stimulativno, da bi se več ljudi vključilo v te programe. Če hoče država ta območja res ohraniti vsaj na takem nivoju, mora sodelovati z ljudmi, ki so neposredno vpeti v NATURO 2000.

Iluzorno je misliti, da se da

Konji se umikajo poplavi.

Foto: I. Osterman

ohraniti status quo z dobro organizirano in visoko usposobljeno naravovarstveno in specializirano komunalno službo brez kmetijstva. Zakaj? Zato, ker se poruši naravni tokokrog. Če hočemo biti naravi prijazni, kot je danes moderno govoriti – manj pa za to storiti – morajo živeti v sožitju rastline, živali in človek. Kakor hitro iz kroga izločimo živali, se spremeni oblika, vsebina in pomen podeželja.

In spet podeželje. Vse politične stranke brez izjeme so za ohranitev podeželja in lokalno samoupravo. Praksa pa je drugačna. Ko se na podeželju pokažejo problemi, se pometejo pod preprogo ali pa se najde izgovor v neustreznih zakonodaji. Naj omenim le kamenček v mozaiku težav. Prošnje za obnovo poljskih poti so že več let neuslišane, kljub temu da so vsi za NATURO 2000, za ohranitev podeželja itd.

Upam, da se bo stanje spremenilo na bolje in bodo kmetje udeleženi vsaj pri pripravi upravljalških načrtov na zavarovanih območjih. To je pomembno zato, ker imajo posamezna območja NATURE 2000 specifične elemente upravljanja s kmetijskimi zemljišči. Planinsko polje je tipičen primer, kako težavno je izvajanje posameznih kmetijskih ukrepov. Gnojenje, paša in košnja so v razgibanem, večkrat težko dostopnem kraškem svetu, v veliki odvisnosti od pogostih poplav. Dodatno delo povzroča tudi vsakoletno čiščenje naplavin s travnikov in ohranjanje mejic v ravno pravnji meri.

Ob tej priložnosti bi pohvalila učence OŠ Rovte pod mentorstvom gospe Magde Kunc, ki so opravili zelo kvalitetno raziskovalno nalogo z naslovom »Izpiranje rastlinskih hranil iz tal na Planinskem polju«, ki je jasno pokazala, kako tankočutni

moramo biti z naravo. Tudi projekt, čeprav še v povojih, pa vendar smel in pogumen, je tudi paša na Planinskem polju. Naši predniki so na Planinskem polju še obdelovali njive. Zaradi pogostih poplav je bilo pridelovanje poljščin zelo tvegano, njive pa izpostavljene izpiranju. Pogosto so za reševanje svojih pridelkov uporabljali celo čolne in splave. Danes pa se že tu in tam pojavlja čreda konj ali goveda. Prav tako pa kot včasih voda križa načrte in narekuje naše delo.

Torej ni res, da o Planinskem polju nihče nič ne razmišlja in da ne vemo, kaj bi z njim. Res pa je, da s Planinskim poljem lahko živi le človek, ki je prevzel izkušnje svojih prednikov in se trudi osvojiti njegov režim. Zato tako lokalnim oblastem kot vsem, ki so kakorkoli povezani s tem zavarovanim območjem, priporočam večjo pozornost. Stvari se morajo reševati temeljito in kompleksno in ne enostransko in površno. To si Planinsko polje zasluži.

Irena Osterman

Popravek

V oktobrski številki Logaških novic je bil objavljen članek (G)rajsko branje – o predstavitvi prvega zbornika Čas besed v oblak ujet. V članku so bili navedeni le avtorji objavljenih besedil, ne pa tudi Borut Petkovšek, ki se je tistega večera prvič predstavil širši publiki ljubiteljev umetniške besede. Borutu Petkovšku in članom Literarnega društva Zeleni oblaki se za to napako iskreno opravičujemo.

Uredništvo

Vozi me vlak v daljave...

Sredi prejšnjega stoletja je Logatčanom železnica pomenila skoraj edino pravo povezavo s svetom. S parnim vlakom smo se v Ljubljano vozili dijaki in študenti v šolo, zaposleni pa na delo.

Kljub temu da so Slovenske železnice močno posodobljene, saj vozijo moderni Siemensovi električni vlaki in italijanske pendoline, je potniški promet proti Ljubljani ali Postojni kljub nižji ceni vozovnic zaradi lokalnega in linijskega avtobusnega prometa močno upadel.

V pogovoru s prometnikom Ramizom Brguljo smo izvedeli, da pelje dnevno skozi logaško železniško postajo prek 120 vlakov, od tega 30 potniških, ki se, žal, vsi ne ustavijo na logaški postaji. – Zanimivo je, da se v službo ali v šolo vozijo z vlakom le tisti Logatčani, ki stanujejo blizu železniške postaje.

Besedilo in foto: France Brus

Eden od tridesetih vlakov skozi Logatec.

Kulturni razgledi

Šepet pesmi v jesenskem vetru

S pemijo v novi dan pod taborsko lipo

V zavetju pod taborsko lipo.

Skoraj natanko pred mesecem dni, na hladno, a sončno oktobrsko nedeljo, ko je le v mislih dišalo po vinu, h kateremu že od Dioniza dalje sodi pesem, se je zbralo nekaj nas, ki radi prisluhnemo šepetu pesmi v vetru pod taborsko lipo. Nad Logatcem. Pesem nas je dvignila nad običajne smrtnike, in prijazni podporniki so nam sicer hladili dlani, a ogreli dušo z rujno kapljico, prigrizek pa je bil nesebično domač kot vedno. S kostanji vred. Saj ni, da bi človek vedno moral poslušati z ocenjevalnimi ušesi, posebno ne na tak dan, ki ni nikakor napovedoval, da bomo do konca oktobra imeli še vrnitev poletja, kakor tudi ni verjeti, da bi se pevci dobili pod taborsko lipo iz tekmovalnih ali primerjalnih razlogov.

Ne, bil je preprosto lep popoldan s slovenskimi harmonijami, ki so nam jih ponudili **Ženski zbor KD Tabor** z zborovodjem **Zdravkom Novakom**, **Mešani pevski zbor pevskega društva Logatec** pod vodstvom **Lovra Groma**, **duo Mir** z Medvedjega Brda, harmonikar **Franc Jeraj** in **tretješolci Osnovne šole Tabor** s svojimi mislimi o jeseni.

Na vabilu je pisalo, da v primeru dežja prireditev odpade. Kje pa! Kakšen dež, lepo vas prosim! Kje si pa upa na tak dan! Ta dan je bila pesem močnejša, in zdelo se nam je, da cerkev svetega Križa kljubuje takim in drugačnim napovedim ter se raje pogovarja z nasproti stoječo lipo: Tudi drugo leto bodo prišli, boš videla, medve morava poskrbeti le, da se nama zavetje ne shladi do takrat.

Foto: P. Sark

Kras

Orgelsko obarvana jesen

Orgelski koncert Malavašiča, Nagodetove, Gostiševe, Hribarja, Grdadolnikove in Starca pa klarinetista Grdadolnika, trobentarja Albrehta in sopranistke Hrenove je ponudil užitek lepega

Vabilo na orgelski koncert 8. oktobra v farno cerkev sv. Nikolaja je bilo resda prijazno za nas in naše najbližje. Nekaj vabljenih in nekaj njihovih bližnjih je tudi prisluhnilo mojstrom, jim hvaležno in občudujoče zaploskalo; škoda le, da vseh ni bilo vsaj kaj več. Treba je reči ob vsem tem, da se nastopajoči niso prav nič ozirali na tako ali drugačno številčnost poslušalstva, izbor skladb so predstavili iz duše in srca; prsti in grla so utirali pot čudovitim in pretehtano izbranim glasbenim mojstrovnam.

Tako je Primož Malavašič navdušujoče preorgljal Buxtehudov Preludij in Grginov Adagio, Gabi Nagode je na orgle odigrala Bachovo Pastoralo in njegov koral Jesu, meine Freunde, šolska orgelska iskanja so izrazili Estera Grdadolnik s Premrlovo Pastoralo, Gašper Hribar z Bachovo koralno predigro In dulci jubilo in Davorin Starec s Premrlovo Toccato. Klarinetist Marjan Grdadolnik je ob Malavašičevi orgelski spremljavi lahkotno izmuziciral Mozartov Adagio iz koncerta za klarinet. Sopranistka Rebeka Hren pa je ob Malavašičevi spremljavi naravnost z ekspresivno dramatičnostjo izpela Haendlov Lydisches Brautlied. Mihaela Gostiša je orgelsko barvito podpirala nežen altovski zastavek Magde Mihevc z

Primož Malavašič od Buxtehuda do Scarlattija.

Griesbacherjevim samosplovom Pri Mariji.

Nekako že v navadi je, da v koncertnih sporedih radi podčrtamo, kar nas najbolj pritegne, nam najbolj prija, ker nas tudi najbolj prepriča. To pot se je to zgodilo ob Scarlattijevi Mio Tesoro, ariji za orgle, trobento in sopran. Aplavz, ki mu zlepa ni hotelo biti konca, je izražal nedvomno

zadovoljstvo in priznanje Rebeki, Primožu in trobentarju Robertu Albrehtu.

Uvodni in sklepni lirični pozdrav je poslušalstvu koncerta, ki ga je po ideji Gabrijele Nagode organiziral KUD Adoramus ob sodelovanju občine in območnega sklada za kulturo, namenila Mihevcova Magda.

Artemis

Spet tudi glasbeni abonma

Občina Logatec se lahko že nekaj časa ponaša z razvejano dejavnostjo številnih kulturnih prireditev, ki jih pripravljajo kulturna društva, osnovne šole, glasbena šola, knjižnica ter drugi zavodi in različne skupine.

Več ali manj utečenim kulturnim dogodkom pa se v sezoni 2005/2006 na pobudo Primoža Malavašiča, ravnatelja Glasbene šole Logatec, in v sodelovanju s Simono Šušteršič Štrukelj, strokovno sodelavko za kulturo in turizem Občine Logatec, ter z Nevenko Malavašič, vodjo logaške Območne izpostave Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti, pridružuje **glasbeni abonma**. Ta bo v zaokroženem ciklu ljubiteljem glasbe ponudil štiri koncerte s pisano paletto poustvarjalcev in nepozabnih sozvočij slovenskih in tujih skladateljev.

Na prvem koncertu, 9. decembra, se bodo predstavili mladi glasbeniki iz družine Avšič. Zaigrali bodo dela Haendla, Haydna, Mozarta, Ipavca... Koncert bodo dopolnili še s petjem črnskih duhovnih pesmi.

Ob vstopu v leto 2006 bo januarsko nedeljsko popoldne obogatil koncert Godalnega in Simfoničnega orkestra Glasbene šole Logatec. Pod vodstvom Rudolfine Avšič in Marjana Grdadolnika bodo izvenlele božično-novoletne praznične melodije slovenskih in tujih skladateljev.

Tretji koncert bo februarja; na njem pa bodo zaigrali učitelji domače Glasbene šole v solističnih vlogah in v pestro

sestavljenih komornih skupinah s sporedom stare in sodobne glasbe domačih in tujih avtorjev.

Zadnji abonmajski glasbeni dogodek bo marca. Takrat bodo na predvečer materinskega dne uvodoma zaigrali mladi godbeniki logaške Glasbene šole pod vodstvom dirigenta Romana Gačnika. Nadaljnji program pa bodo z dirigentom Tomažem Grintalom izvajali gostje z Vrhnike, ki bodo predstavili zanimiv izbor glasbe za big band orkester.

Tako se gledališkemu abonmaju za odrasle in lutkovno-gledališkemu abonmaju za otroke priključuje še glasbeni abonma. In k vsem tem dogodkom vabimo tudi vas. Tako torej lahko preživite nekaj jesensko zimskih večerov in popoldnevov ob glasbi in gledališču.

NevMa

VOJNI MUZEJ LOGATEC

Ogledi ob sobotah in nedeljah od 10. do 18. ure, med tednom po dogovoru. Informacije: Janez Švajncar, tel.: 01 7542 790.

Moje kraljestvo ni od nobenega sveta...

Ob 70-letnici pesnice in prevajalke – rojakinje Milene Merlak Detela

*Bivam kot bitje med bitji,
kot stvar med stvarmi,
sem prej ko slej njihov del:
Zdaj sem krhek okrašt kamen,
zdaj rumeno cveteča zel.*

Te verze je v svoji pesniški zbirki Svet svitanja zapisala naša rojakinja Milena Merlak Detela, ki je v teh jesenskih dneh dopolnila sedemdeset let. Ob tem njenem življenjskem jubileju je prav, da se spet enkrat spomnimo na njeno umetniško ustvarjanje, ki jo uvršča med priznane slovenske literarne ustvarjalce, med najpomembnejše pesnike v emigraciji in pomembne posredovalce kulturnih vrednot v slovenskem in nemškem prostoru.

Milena se je rodila 9. novembra 1935 v Žibršah pri Logatcu. Že v njenem zgodnjem šolanju so opazili izjemen dar za jezike in za pisanje nasploh. Vedno je bila med najboljšimi učenci, in zato se je odločila tudi za študij na univerzi. Na ljubljanski filozofski fakulteti je študirala primerjalno književnost in psihologijo. Med študijem se je začela intenzivno ukvarjati s poezijo in jo tudi objavljala. Z možem Levom Detelo sta leta 1961 emigrirala v Avstrijo. Milena je poleg skrbi za petčlansko družino tudi v novi domovini nadaljevala z literarnim ustvarjanjem. Pisala je v obeh jezikih in prejela tudi avstrijsko literarno nagrado Theodorja Kornerja. Objavljala je v slovenskih, avstrijskih in nemških revijah ter mednarodnih antologijah. Izdala je več samostojnih pesniških zbirk: Sodba od spodaj, Beseda brez besede, Zimzelene luči, Die zehnte Tochter (Desetnica), Kaj je povedala

noč. V Londonu pa je izšla njena moderna proza v knjigi Skrivnost drevesa. Milena se ukvarja tudi s prevajanjem poezije iz slovenščine v nemščino. – Izbor njenega štiridesetletnega ustvarjanja pa je zbirka Svet svitanja, ki je izšla leta 1997.

Stalnica v njeni poeziji je predvsem izjemen posluš za človeka, ves čas si zastavlja temeljna vprašanja, predvsem »kdo sem?« V svojih pesmih nikoli ne pozabi prvin, povezanih s tradicijo in zgodovinskim spominom, spominom na dom. Njene pesmi so sozvočje najbolj intimnih izpovedi in angažiranega, kritičnega razmerja do sveta, v katerem živi in dela.

Svoj visoki jubilej je praznovala v krogu svoje družine – moža Leva, treh sinov in vnukov – na svojem domu na Dunaju, v svoji drugi domovini. Mi, njeni sorodniki, znanci, prijatelji in poznavalci njenega ustvarjanja, pa ji tu, v njenem rojstnem kraju, prav iz srca čestitamo, se je spominjamo in ji želimo vse najlepše, predvsem veliko zdravja, optimizma in zaupanja do sveta, ki ga je kot moto svoji zadnji zbirki sama zapisala takole:

Odkar sem videla,/ da se sonce joče in veseli/ s svojim dnev,/ mu zaupam.

B. L.

Milena Merlak Detela

S poti na 7. evropsko prvenstvo mažoret

V romunskem Cluj-Napoca, v rojstnem kraju našega ljudskega junaka kralja Matjaža

II.

Romunija leži v vzhodnem delu Balkanskega polotoka in v Karpatih. Obsega 237.500 km², šteje pa (po štetju iz leta 1998) 22.491.000. od tega je 89% Romunov. Najštevilnejša manjšina so Madžari (7,1%), predvsem v Transilvaniji in ob meji z Madžarsko na severozahodu. Druga najštevilnejša manjšina so Romi (okoli 2%, neuradno do 10%), potem živi tu dosti Nemcev, Srbov, Ukrajincev, Turkov in Tatarov.

Kralj Matjaž, junak slovenski.

Foto: G. Komar

Na notranji strani karpatskega loka leži Transilvanija, širna kotlina v nadm. viš. 300-600m, razčlenjena na gričevja in nizka hribovja ter razmeroma široke doline rek, ki se stekajo proti Panonski nižini. Na zahodu jo zapira Banatsko hribovje. Južni Karpati se imenujejo tudi Transilvanske Alpe.

Glavno mesto Transilvanije in okrožja Cluj je Cluj-Napoca (zgodovinski Claudiopolis), po madžarsko Kolozsvár, nemško Klausenburg. Šteje nekaj čez 300.000 prebivalcev. Tu so se sredi septembra letos na 7. evropskem prvenstvu pomerile tudi naše mažorete in med 16 ekipami osvojile imenitno 6. mesto.

Za nas Slovence je Cluj-Napoca zanimiva predvsem kot rojstno mesto kralja Matjaža, našega ljudskega junaka izpod koroške Pece. Resnični in najmočnejši ogrski kralj Matija Korvin se je tu rodil l. 1440. V njegovi rojstni hiši ima danes prostore Likovna akademija. Turistično zanimivo je staro mestno jedro z mogočnimi stavbami, botaničnim vrtom, galerijami, cerkvami, muzeji, gledališči, inštituti ter univerzami (fakultetami). Vredni ogleda so še: baročna palača Bánffy iz l. 1744, v kateri je Muzej lepih umetnosti, frančiškanska cerkev, Zgodovinski muzej Transilvanije in Etnografski muzej. Pred gotško cerkvijo sv. Mihaela stoji ogromen spomenik – kralj Matjaž na konju in pod njim njegovi vojaki-plemiči. Mestno središče je lepo urejen. Ponoči je odprtih dosti nočnih klubov z različno glasbo in ponudbo za različno ciljno publiko.

Pa še nekaj. Slovenci radi stokamo, da je Slovenija neprepoznavna in da le streljaj daleč tujci ne vedo, kje da je. Romuni

odlično vedo, kje je Slovenija. Natak, ki me je vprašal, od kod prihajam, in sem mu odgovoril, da sem iz Slovenije, mi je hladno odvrnil: »I hate Slovenia!« Ko sem mu omenil slovensko nogometno reprezentanco in junaka Mladena Rudonjo, pa mi je mimika njegovega obraza izdala, da Slovenije res nikoli ne bo pozabil, saj zaradi nas Romuni niso odšli na svetovno nogometno prvenstvo l. 2002

Škoda, ker zaradi prenatrpanega urnika dekleta niso imela časa za ogled znamenitosti – grad Bran znamenitega lastnika grofa,

Drakule, znanega krvavega vampirskega junaka. Resnična osebnost, ki je vodil romunski odpor proti turški ekspanziji v 15. stol., je bil Vlado Tepes. Ker je zelo kruto ravnal s turškimi ujetniki, so se o njem razširile grozljive zgodbe. Ostane nam, da si ogledamo katerega izmed množice filmov o vampirjih bodisi režiserjev Murnaua, Herzoga, Polanskega ali katerega od filmov, kjer sta kraljevala Bela Lugosi ter Christopher Lee.

Pa še nasvet. Česen ni uspešen samo v boju proti vampirjem, ampak tudi proti ptičji gripi!

Gvido Komar

Literarna žehta

Literarno društvo Zeleni oblaki se je prvič predstavilo v Borovnici

Na povabilo literarne sekcije kulturnega društva so 7. oktobra v Borovnici nastopili člani in članice Literarnega društva Zeleni oblaki. Prijetnemu večeru poezije, proze in glasbe so marljive organizatorke nadele ime *Literarna žehta* in ga odele v domiselno sceno. Ob vstopu v dvorano si namreč imel občutek, da si na domačem vrtu, kjer se suši oprano perilo. Tako kot se posameznik razgali, ko sleče svoja oblačila, tako so literati in literatkinje pred občinstvom razgaljale svoje duše. Tkali so niti proze in poezije in med ljubitelje lepe besede prinesli *Čas besed v oblak ujet*. Tak je namreč naslov knjige del, ki jih je 15 članov in članic društva

prebiral na Branjih v Grajskem parku v sezoni 2004/2005 in je izšla septembra letos.

Tega večera so v Borovnici prebiral svoja dela: Ana Balantič, Bojana Levinger, Branka Novak, Darja Merlak, Kaja Pregrat, Lili Kaučič, Nada Kržan, Tilka Jerič, Tine Vučko in Vanda Lavrič, glasbene niti pa je kot že tolikokrat doslej med verze spleta skupina Kosmato srce.

Večer je izzvenel v noč, in literarna žehta se bo v glavah poslušalcev in nastopajočih sušila do naslednjega snidenja.

Barbara Bezek Rot

Duhovni odsevi

Ljubezen – nenehno darovanje

Ljubi me, ko si to najmanj zaslužim, kajti takrat sem ljubezni najbolj potreben

Z neustavljivim gibanjem vsako leto znova nastopi čas, ko večino dneva objema mrak in je naravna svetloba le za posladek. V tem času se končuje cerkveno leto, ki mu sledi čas pričakovanja, takoj za njim pa se z novoletnimi prazniki najavi novo koledarsko leto. To je obdobje, ko bolj kot sicer, povezuje ljudi, da iščemo bližino drugega. Človek je namreč v sebi ranjen, zato misli, da ga bo plašč nekakšne brezbriznosti zavaroval pred izpostavljenostjo, da bo z masko navidezne samozadostnosti obšel novo dramo, ki jo zna prinesiti pristno in globoko prijateljstvo. Pa vendar vsaka prava ljubezen v sebi nosi podstavek za križ, za solze, za odrekanje. Prava ljubezen namreč ni trgovsko blago, ki bi se razstavljalo, prodajalo in kupovalo, ampak je nenehno darovanje, ki ne potrebuje in ne zahteva nikakršnega povračila. V tem času tako vedno znova podoživljam zgodbo, ki je intenzivno povezana prav z božično-novoletnimi dnevi. Leta in leta sem v teh dneh pisala svoji prijateljici, ki sem jo srečala v mladosti. Povezovali so naju skupni interesi, podobna življenjska naravnost, vzpenjali sva se v hribe, radi sva hodili v gledališče, brali podobne in celo enake knjige, se o njih potem pogovarjali na dolgo in široko. Lepo nama je bilo!

Sčasoma pa so se najine poti razšle. Druge šole, druge zaposlitve, drugo okolje, drugi prijatelji. Ustvarili sva si vsaka svojo družino, in priplazil se je čas, ko o moji prijateljici nisem vedela ničesar več. Sem ji pa vedno znova – vsako leto za božič – pisala. Nikoli ni bilo odgovora. Počasi je moja vztrajnost in gorečnost prerasel dvom: morda pa ne živi več na tem naslovu? Še bolj pa je global napuh in egoizem. In prevzetna užaljenost: »Pa nič, če se ti ne oglasiš, se pa tudi jaz ne bom več!« Prišel je nov konec leta, in

med voščili, ki sem jih napisala, ni bilo nobenega za mojo prijateljico.

Nekoč kasneje sem jo srečala. Iznenada, v mestnem vrvežu. Vzeli sva si čas za pogovor ob čaju. Pripovedovala mi je zgodbo svojega življenja: da se je ločila, da so jo zdravili s kemoterapijami, da so ji amputirali dojko... »Veš,« je končala, »bili so dnevi, ko mi je ohranjalo voljo do življenja samo še pričakovanje, da bom za novo leto prejela tvoje voščilo!«

Irena Štirn

Okronana pridnost logaških skavtov

**Vrh Velikih bukev nad taborsko cerkvijo lepo in
skrbno urejen Polhov dom**

Dom logaških skavtov je vrh Velikih bukev, v stavbi, ki so jo nekoč zgradili za svoje družabne potrebe gornjelogaški pevci. Ne povsem dokončano poslopje je prešlo v last logaške občine, ki ga je leta 2002 predala v najem skavtom za 20 let. Zapuščeno in tudi že razpadajoče poslopje so skavti dodobra prenovili in dogradili. Najprej so se lotili prenove strehe in dograditve fasade z vgraditvijo toplotne izolacije. Okna so prenovili s termopansko zasteklitvijo. Zunaj stavbe so zgradili 1000-litrski vodnjak, kamor jim ob dokajšnjih stroških dovažajo vodo gasilci. Posebej so zgradili še dimnik in centralno ogrevanje.

V pritličju so uredili jedilnico, opremili kuhinjo, umivalnico in WC – vsepovsod tudi s keramičnimi ploščicami. Popolnoma so opremili nadstropje za skupne dejavnosti (tudi z možnostjo prenočevanja); v mansardni sobi pa je prostora za 16 ležišč. V vseh prostorih so namestili nova svetila. Tako je dom nared za potrebe domačih skavtov pa tudi za medsebojne izmenjave s skavti od drugod.

Vidite, tu je sveti Jurij - zavetnik skavtov.

»Pri prenovitvenih delih so pomagali vsi skavti, ki jim gre vsa zahvala. Posebej pa smo skavti hvaležni celi vrsti dobrotnikov, ki so nam velikodušno pomagali; med temi naj posebej omenim trgovino Gracia, kovinarstvo Puc, mizarstvo Rožmanec, krovstvo Šušteršič, ključavničarstvo Mihevc, zidarstvo Nagode.« je navdušeno pripovedoval prijazno zgovoren Janez Trček, gospodar Polhovega doma, sicer pa tudi delegat v generalnem državnem svetu skavtov in član častnega razsodišča. Ob zanimivi predstavitvi doma pa sogovornik ni skrival velike želje logaških skavtov, da bi se z Doretom, nekdanjim lastnikom tudi zemljišča, kjer stoji Polhov dom, pogodili za odkup bližjega zemljišča za potrebe skavtskih dejavnosti.

MAŠ

Jakec 2005

**Letos že deveto srečanje skavtov v Logatcu, to
pot na potepu »Čez drn in strn« – z blizu 1000
skavti**

Po »hočeš-nočeš« prigovarjanju in izgovarjanju, da »nimaš časa«, se vdaš in greš. Ponovno na Jakca. Na skavtski potep »ČEZ DRN IN STRN« – geslo letošnjega že devetega skavtskega orientacijskega tekmovanja Jakec 2005.

V dneh od 14. do 16. oktobra so se iz različnih krajev Slovenije pripeljale v Logatec skupine mladih skavtov – vsega kakih 1000 njih, ki so v dnevno-nočnih izzivih po logaških hribčkih in dolinicah iskali točke, reševali zapletene naloge, se družili v plesu, igri, tekmovalju, ob tem pa sklepali vezi prijateljstva ter doživljali nepozabne trenutke v svojem skavtskem poslanstvu.

Potepa smo se udeležili tudi logaški odrasli skavti. Izziv smo prek »gmajn« prehodili nekaj časa z Gorenjci iz Jesenic, nekaj časa s Primorci iz Nove Gorice, pa z Ljubljanci iz Štepanjskega naselja ter Štajerci iz Celja. Iskali in našli smo vse žive in »mrtve« točke. Na prvi smo sestavljali pajka, na drugi iskali in odkrili piramido. Na tretji smo s »škripca« z žogo ciljali tarčo, na četrti smo sestavljali leseni labirint. Na peti točki smo zavezanimi očmi, z lěstvi in z navigatorjem na njej vozili slalom. Na šesti točki je bilo treba ponovno izslediti piramido; sedma točka pa je bila z azimutom prepletena pajkova mreža. Osmo – za nas zadnja točka – je bila vožnja s kolesom, ki smo si ga morali sami sestaviti.

Ob tem velja ponovno pohvaliti logaške skavte, mlade fante in dekleta, ki so s svojo domišljijo in idejami pripravili zanimive naloge po okoliških gozdovih, spremljevalni program z glasbo, plesom in igrami ter ne nazadnje, poskrbeli za vso koordinacijo in organizacijo velike tridnevne prireditve. Ta se je zaključila z nedeljsko sveto mašo, ki sta jo vodila duhovnika Robi in Simon; Simon se je še posebej izkazal z nagovorom mladim. V pridigi jim je namreč prikazal svet odraščanja, doživljanja samega sebe in sprejemanja okolice ter jim nakazal smernice iskanja poti v mir, veselje, srečo in ljubezen. Pridigar je skavte tako nagovoril ter prevzel, da so ga nagradili z bučnim aplavzom in skavtskim odobravanjem, ki sta izzvenela še dolgo med odhajanjem skavtske mladine proti domu.

Z novimi močmi in spodbudami k novim izzivom naproti.

Kdor išče, najde - ali pa tudi ne.

Foto: D. Malavašič

NevMa

Ali?... Ali?... Ali?

To pot se radovednost začenja z – Ali?

*Ali obstaja duhovna ljubezen med žensko in moškim?
Ali je uresničljiva v sodobnem svetu? Ali je tudi duhovna
ljubezen oz. prijateljstvo naravna oblika ljubezni?*

Ljudmila

Spoštovana Ljudmila!

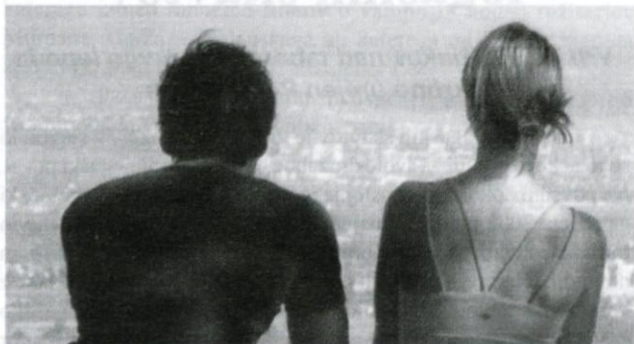
Danes je težko govoriti o duhovni ljubezni, ker je beseda ljubezen sprevržena, razumljena samo v seksualnih okoliščinah. Ljubezen je v glavah ljudi zreducirana le na konkreten del telesa in ne na osebo.

Odprite tiskane medije, televizijo, internet, preglejte reklame – ne samo za spodnje perilo, celo za avtomobile...! Ne bom našteval še bolj konkretnih stvari; že iz navedenega lahko ugotovimo, kje je središče ljubezni današnjega človeka. Če bi to ne bilo tako, potem proizvajalci vsega tega ne bi ponudili, ko ljudje ne bi kupovali ali gledali. Nočem biti sodnik, ampak samo pozoren opazovalec.

In sedaj, ali obstaja duhovna ljubezen med moškim in žensko?

Seveda. Pokojni papež Janez Pavel II. je najgloblje od vseh papežev do danes spregovoril o teologiji telesa. Telo je Božja umetnina in ne zgolj sredstvo – stroj za uživanje. Bog sam se je v Kristusu učlovečil, postal človek, da Bog s človekom komunicira v telesu, da Bog po Kristusu razodeva Božji ljubeči načrt na človeku razumljiv način. Jezus Kristus je pravi Bog in človek, zato tudi v telesu vzpostavi to duhovno dimenzijo z Bogom in človekom in z ljudmi med seboj. To čudovito povzame največja zapoved: »Ljubite Gospoda svojega Boga z vsem srcem, vso dušo in z vsem mišljenjem in vso močjo in svojega bližnjega kakor samega sebe (Lk 10,27)«. Ta zapoved prebujata v srcu človeka duhovno dimenzijo, ne samo do Boga, tudi do človeka.

Greh, sebičen odnos, nevera, vse to pa popacka in uničuje duhovno ljubezen, ne le med Bogom in človekom, ampak med človekom in človekom, najbolj med moškim in žensko. Ravno med

moškim in žensko je greh povzročil največ zla in trpljenja. Jezus Kristus, Odrešenik, je rešitelj človeka tudi v odnosu med moškom in ženo.

Ali je uresničljiva duhovna ljubezen v sodobnem svetu?

Kaj pa pomeni sodobni svet? To mi ni jasno. Kot da je danes Bog odpovedal. Ali je Bog deloval nekoč, danes pa ne? Z Bogom je vedno mogoče živeti duhovno ljubezen med moškim in žensko, v vseh dobah, čeprav še tako deviantnih in oddaljenih od Boga, kot je današnja. Duhovna ljubezen je nujna dimenzija tudi med zakoncema, sicer je njun telesni spolni vidik na ravni živalskega. Toda človek je oseba, ki sebe podarja. Podarjati pa pomeni sebe izgubljati, da se drugi bogati in osrečuje, in v tem je najgloblja sreča.

To nam govori Jezus Kristus, ki se nam je daroval na križu, trpel in umrl, da mi v njem vstajamo. Apostol Pavel pravi: »Če s Kristusom umiramo, bomo z Njim tudi vstali.«

Ali je tudi duhovna ljubezen oz. prijateljstvo naravna oblika ljubezni?

Ne samo naravna, ampak s Kristusom in v Kristusu postane nadnaravna, katere človek brez Kristusa ni sposoben uresničiti niti uresničevati.

Janez Kompare, župnik

Športni kalejdoskop

Na 10. ljubljanskem maratonu

Mladi rovtarski tekači uspešno prestali maratonski krst

»Na mladih svet stoji!« pravi star pregovor in po njem se ravna tudi mladi in najmlajši športni navdušenci iz Rovt. V okviru športnega krožka, ki ga pridno in vztrajno vodi Ermina Šimenc, so se domenili, da velja nastopiti tudi zunaj krajevnih meja, in prav imajo.

V nedeljo, 23. oktobra, je na 10. ljubljanski maraton 21 tekmovalcev in 6 spremljevalcev pravočasno prispelo do startnega mesta. Na startu je vsak tekmovalec dobil svojo štartno številko, nato je sledil ogled proge. Najprej so štartali mlajši učenci, ki so tekli 600 m daleč, malo kasneje pa še nekoliko večji, ki so uspeli premagati 2100 m dolgo progo po ulicah Ljubljane. Vzdušje je bilo nepopisno, pravo tekmovalno; »naši« so bili prvič v tako množični skupini tekačev. Seveda, so tekli skupaj, da se ne bi kateri izmed njih izgubil.

Kot sami pravijo, so se imeli krasno: lepe nagrade, medalje, prava športna izkušnja – pa še kup zanimivosti zraven. Nad Ljubljano je bilo polno pisanih balonov, zmagarjev, ki so s ptičje perspektive opazovali dogajanje. Mladi rovtarski športniki

Bo kdo zaslovel kot maratonec?

pa že razmišljajo o 11. ljubljanskem maratonu, ki se ga bodo prav gotovo udeležili.

Metka Bogataj

Od odličnih rezultatov do državnega finala

1. Odprti turnir RS za mlajše kadete in kadetinje v namiznem tenisu

Na 1. odprtem turnirju Republike Slovenije za mlajše kadete in kadetinje v namiznem tenisu v Mengšu so se med tekmovalkami uvrstile na 5.-8. mesto Katja Gutnik in Nina Zupančič; med tekmovalci pa so se uvrstili na 9.-16. mesto Anže Vrabl, Nejc Gutnik in Miha Žigon.

1. MRNTZ za učence in učenke

V Zalogu se je 16. oktobra odvil 1. namiznoteniški turnir za učence in učenke od 1. do 8. razreda. Na turnirju je nastopilo 152 igralcev in igralcev iz 18 klubov. Tekmovala je tudi petnajsterica iz NTK Logatec in osvojila: 3. mesto Tom Šfiligoj med učenci 1.-2. razreda, **1. mesto Nina Zupančič med učenkami 3.-4. razreda**, 2. mesto Katja Gutnik med učenkami 5.-6. razreda, **1. mesto Anže Vrabl med učenci 5.-6. razreda**, 2. mesto Miha Žigon med učenci 5.-6. razreda, 3. mesto Blaž Bončina med učenci 7.-8. razreda, 2. mesto Sanja Smiljanič med učenkami 7.-8. razreda in **1. mesto Ana Verdinek med učenkami 7.-8. razreda**.

2. Mednarodni turnir Alpe Adria

Na Poljanah v Ljubljani so 9. oktobra odigrali 2. Mednarodni namizno teniški turnir Alpe Adria, ki se ga je udeležilo 139 igralcev in igralcev iz Avstrije, Italije, Hrvaške, Madžarske in Slovenije. Naša enajstčlanska odprava je dosegla odlične rezultate: **1. mesto Ana Verdinek, kadetinje – U 15**, 3. mesto Sanja Smiljanič, kadetinje – U 15, 3. mesto Nina Špruk, mladinke – U 19, 5.-8. mesto Tamara Novak, mladinke – U 19, Miha Žigon, ml. kadeti – U 12, Anže Vrabl, ml. kadeti – U 12 in Nina Zupančič, ml. kadetinje – U 12

Čaka jih finale v Ravnah na Koroškem.

Zmagoslavno veselje v ekipi mladink!

Na Jesenicah se je 23. oktobra odvil polfinalni namiznoteniški turnir za ekipno državno prvenstvo mladink. Naša ekipa pod vodstvom trenerja **Darka Maliča** in v postavi: **Lazar, Novak, Špruk, Verdinek in Smiljanič** je na turnirju prepričljivo osvojila prvo mesto in se tako uvrstila med osem najboljših mladinskih ekip za sezono 2005/2006. Logaška ekipa bo januarja v Ravnah na Koroškem nastopila na **finalnem turnirju** za uvrstitev od 1.-8. mesta.

JaB

Končal se je tečaj markacistov

Po dvoletnem pripravištvu so v začetku oktobra v Planinskem domu »Pri Cajnarju« v Novem Svetu uspešno končali tečaj markacistov za ljubljanski in notranjski OPP.

Po krajšem pozdravu in obnovitvi teoretičnega znanja so se markacisti z inštruktorji razdelili v tri skupine in opravili nekajurni praktični del markiranja in čiščenja planinske poti v Novem Svetu, posebno križišč.

Podelitev značk novim markacistom.

V lepem sončnem vremenu so se tečajniki po končanem delu zbrali pred Planinskim domom in nanizali vtise s praktičnega dela. Načelnik komisije za planinske poti PZS Tone Tomše je vsem devetnajstim markacistom čestital ter jim podelil značke »Markacist PZS«. Vodja tečaja Marinka Petkovšek je vsem novim markacistom zaželela uspešno delo in se zahvalila vsem, ki so pripomogli, da se je uspešno končal tečaj, ki je usposobil 19 novih markacistov iz enajstih planinskih društev.

Ob koncu je prisotne pozdravil tudi župan Janez Nagode, ki je pohvalil neprecenljivo delo markacistov in z Meddruštvenim odborom planinskih društev Notranjske omogočil skupno kosilo.

MaP

Vabilo na piknik

Vse dosedanje in bodoče kupce strešne kritine **SINTER** keramike HEISTERHOLZ&BDK – sedaj koncern LAFARGE BRAAS in NIBRA – in krovce vabim na prijetno družabno srečanje 20. novembra ob 14. uri v Laze (od napisa Laze kakih 200 m desno).

Na srečanju boste deležni kratke informacije o kritinah z ogledom objektov in vzorcev, vse pa ob dobrem prigrizku in zmernem pitju, ob harmoniki in kaki lepi domači viži, ob preizkusu pečenja domačega krompirja; zaželeno so preproste kulinarčne inovacije!

Nagradno vprašanje za bralce Logaških novic (razen za kupce in njihove prve sosed): **Kje so v Logatcu na površini od 5000 do 6000 m² pokrite že štiri nove hiše s kvalitetno SINTER kritino?** – Prvi po telefonu prispeli pravičen odgovor prejme liter izvrstne domače slivovke in 5 litrov domačega jabolčnega kisa. Nagradjenec bo imel pri morebitnem nakupu SINTER kritine **6% popusta!**

Prijave po telefonu 05-300 5216 ali 040-207 338 pričakujem do 18. novembra 2005

Andrej Abrahamsberg

Po vipavskih brdih

Planinci logaškega Planinskega društva so si toplo sončno nedeljo, 9. oktobra, izbrali za lažji planinski pohod po vipavskih gričih. Z Oblakovim avtobusom so se odpeljali do pohodniškega izhodišča na križišču pod Gočami (233 m). Od tod so se odpravili po nemarkirani zmerno dvigajoči se poti mimo vinogradov, nato zavili na mehko in tudi blatno pot do Socerba (555 m), kjer stoji obnavljajoča se cerkva sv. Socerba nad Podrago. Od tam se je ponujal lep razgled po Vipavski dolini in proti Nanosu.

Sredi dopoldneva so prispeli na Kjecl, na razgledno točko, kjer so leta 1999 postavili stolp, podoben tistemu vrh Triglava. V njem je mizica s stolom in vpisno knjigo in zalogo pijače. Po krajšem razgledu so se pohodniki zatekli v malo nižje zavetje s klopami – nalašč za počitek. Kasneje so se spustili do Orehovice (200 m). Vzdlž vseh poti so si nahrbtnike obtežili s kostanjem, ki ga je bilo povsod v obilju. V Orehovici, kjer jih je pričakal avtobus, so obiskali Ivanovo vinsko klet in tam ob prigrizku, ki ga je pripravila gospodinja, poizkušali zelen, tamkajšnjo staro domačo sorto vina. Pohodnik Stanko pa je družino presenetil z orehi in kruhom, ki ga je sam spekel.

Vrh Kjecla.

Foto: M. Petkovšek

Resnično, lep dan po vipavskih brdih, še posebej zaradi prijetnega vodenja domiselne Nejc in Stanka.

M. Petkovšek

Iz Logatca proti njegovemu kraljestvu – Triglavu

Soboto, 20. avgusta, zarana je na zbirnem mestu 14 pohodnikov oddalo nahrbtnike in ostalo prtljago v spremljevalni kombi. Ob Tržaški cesti, kjer se je pred letom dni smrtno ponesrečil naš dolgoletni pohodnik Danilo, so se poklonili spomenu s prižigom sveče in s slovenskim šopkom. Petelinji klic k novemu dnevu se je razlegel čez polja, gozdove vse do dobrih ljudi na Medvedjem Brdu in Dolu, ki so prihтели naproti pohodnikom z dobrodošlico in zaželeli srečno pot. Po krajšem počitku na Idrškem ob kavici so preko Razpotja prispeli na Sivko (prvi žig). Opoldansko okrepčilo jim je dalo novih moči za nadaljevanje poti na Bevkov vrh (drugi žig). Nadaljnja markacija jih je preko Kladja pripeljala do Cerkna, kjer so jih pozdravile prve kaplje. Po »zamenjavi«
garderobe so v slabi uri prispeli do domačije Obid na Labinjah pod Poreznom. Po okusni večerji, ki sta jo pripravili gospodinjji, se je pogovor ob topli peči zavlekel v pozni večer. Tega dne so »čevlji«
prehodili 13 ur.

Ob sedmih naslednjega dne so se poslovili od dobrih ljudi in mimo lovske kočice (tretji žig) prispeli ob desetih v planinsko

Vreme jim ni dalo čisto do vrha.

kočo Andreja Žvana na Poreznu (četrti žig). Ob prihodu na Petrovo Brdo je bila ponovno »modna revija«; topli čaj pa je ogrel dušo in telo. Na spominske razglednice so odtisnili peti žig. Pot so nadaljevali v dokaj vedrem vremenu po cesti – zaradi razmočenih tal je vodja Janez spremenil potek poti čez Lajnar – do lovske kočice na Soriški planini. Nabralo se je hoje za 8 ur. Pohodniki so se počutili kot prijetna družina še posebej, ko jim je večerjo iz Logatca pripeljala Bernardova žena s prijatelji. In potlej k zadovoljnemu počitku.

Tretjega dne zjutraj je nič kaj lepo vreme pospremlilo pohodnike preko Nemškega Rovta do Bohinjske Bistrice, kjer sta jih pozdravila Logatčana Silva in Jaka s slovensko dobrodošlico. Po kavici in čaju je zaskrbljeni vodja naznanil, da je napoved vremena zelo slaba, zato da bo odločitev za nadaljevanje pohoda sprejeta na Uskovnici, kamor so v močnem nalu prispeli okoli dveh popoldne. Vsem je bilo jasno, da nadaljevanje poti preko Konjščice do Velega polja in Planike ta dan odpade, pa tudi sicer za vzpon na Triglav ni bilo dovolj varnih možnosti, saj so bile planine odete v meglo in deževje. So pa pohodniki z Uskovnice napisali donatorjem spominsko razglednico, vtisnili šesti žig, vodja pa je vsem v poseben kartonček potrdil udeležbo na letošnjem pohodu. Zvonka, Sonja, Jože in Vid pa so prejeli značko za prvi pohod.

V jutru četrtega dne na Uskovnici so dežne kapljice še vedno poplesavale. Z Oblakovim avtobusom je bilo dogovorjeno, da pričaka pohodnike na Pokljuki. – Med nebom in zemljo so bile razpete sanje, da bi osvojili njegovo kraljestvo – Triglav, vendar moč narave osvaja nedotaknjene vrhove. Svoboda pa je to, da s pohodno palico v roki lahko poromaš tja, kamor zaidejo tvoje misli. S temi misli so prispeli v Logatec in dobrodošlica z nagelnji in srečanja z domačimi in ostalimi planinci PD Logatec so odgnale razočaranje zaradi neosvojenega cilja. Ob vsem pa izražajo hvaležnost vsem, ki so na kakršen koli način omogočili letošnji – 18. pohod.

In sklep: Drugo leto pa spet vneta merili bomo te poti!

Marinka Kozamernik

Pravi toplar in njegova pomanjševalnica

Štefan Kokelj, po domače Petračev Štefan, učenec zadnjega razreda devetletke Osnovne šole Rovte je sicer doma na Vrhu Svetih Treh Kraljev. Že v petem razredu je pri pouku tehnične vzgoje izdelal prepričljivo maketo domačega kozolca. Veliko truda, veliko pridnosti in še več natančnosti...

Spogledovanje malega in velikega topolarja.

Štefan je »svoj« kozolec predstavil pred domačim »ta pravim« kozolcem – topolarjem – kar na starem kmečkem vozu; po kolesih sodeč, gre očitno za od časa utrujeni parizar, ki je pred leti – verjetneje še pred desetletji – prepeljal kdove koliko hlodovine iz bližjih in daljnih gozdov.

Besedilo in foto: France Brus

PROSTOVOLJNO SLUŽENJE VOJAŠKEGA ROKA

V treh mesecih boste lahko izkusili aktivno, razburljivo, dinamično vojaško življenje, se usposobili za preživetje v najrazličnejših okoliščinah in opravljanje različnih bojnih nalog. Spoznali boste osnove taktike, radiofioško-kemično-biološke obrambe, inženirstva, zvez in sanitete.

Prostovoljno boste lahko služili vojaški rok v vojašnicah v Postojni, Murski Soboti in na Bohinjski Beli. Na prostovoljno služenje bomo v naslednjem letu napotili predvidoma trikrat: januarja, maja in septembra 2006 in bo trajalo 3 mesece. Med služenjem boste vojaški prostovoljci zdravstveno in neizogledno zavarovani, usposabljanje pa se vam šteje v pokojninsko dobo. Zagotovljene boste imeli prenočišče, prehrano, povračilo potnih stroškov in plačilo. Poleg tega prejmejo še plačila v skupnem znesku cca. 170.000,00 SIT.

Sprejemni pogoji:

- državljanstvo Republike Slovenije,
- starost med 18 in 27 let,
- sposobnost ali delna sposobnost za vojaško službo,
- brez priznanega ugovora vesti vojaški dolžnosti,
- neodslužen vojaški rok.

Prijavite se lahko najpozneje 30 dni pred napotitvijo v Pisarni Logatec, Tržaška cesta 13, Logatec in izpostavi Vrhnika, Cankarjev trg 4, Vrhnika v času uradnih ur, ki so v ponedeljek od 8.00 do 12.00 ter od 13.00 do 15.00, v sredo od 8.00 do 12.00 ter od 13.00 do 17.00 in v petek od 8.00 do 13.00.

Ce boste izpolnjevali tudi splošne pogoje, boste imeli vojaški prostovoljci po uspešno končanem usposabljanju prednost pri zaposlitvi v Slovenski vojski in vključitvi v pogodbeno opravljanje vojaške službe v rezervni sestavi.

Prvi potop

Devetletka je prinesla precej novosti, med njimi tudi izbirne predmete. Te si učenci na predmetni stopnji izberejo sami glede na ponudbo in svoj interes. Učenci si med ponujenim zelo radi izberejo predmete s športno vsebino. Na naši šoli sta to šport za sprostitev in šport za zdravje. In ni jim žal, saj se tam vedno kaj zanimivega dogaja.

Zmagali bomo - tudi pod vodo.

Tako je bilo tudi 28. oktobra, ko so se skupaj z učiteljem Robijem odpravili v GRC Zapolje. Društvo za podvodne dejavnosti Rak z Rakeka jih je namreč tam seznanilo z zanimivo vodno dejavnostjo – s potapljanjem. Že v šoli so učenci nekaj izvedeli o opremi za potapljanje. Neverjetno, koliko je je in kako je zapleteno, preden zležeš v to ozko in nekoliko neudobno oblačilo in postaneš človek-žaba. Nato so strokovnjaki govorili o fizikalnih zakonitostih potapljanja, pokazali nekaj video posnetkov iz svojih potopov.

Najbolj je bil zanimiv preizkus v bazenu. Globina res ni bila velika, užitek pa vseeno nepozaben. Učencem je bilo najbolj všeč, da so lahko dihali pod vodo. Prav gotovo bo kdo od njih kdaj v prihodnosti poskusil, kako je pod morsko gladino tudi lepo, in se bo vpisal med potapljače.

Metka Bogataj

Obilne količine starega papirja

Učenci Osnovne šole »8 talcev« so 26. in 27. oktobra zbirali po Logatcu star papir. Vsega so zbrali za tri velike zabojnike. Toliko papirja na enkrat menda na tej šoli niso še nikoli zbrali. Otroci so delali navdušeno in z veseljem, saj je bila obljubljena prav lepa prva nagrada: obisk Atlantisa – vodnega mesta.

Jonatan Meze

Samo da ne bo prepozno!

Če bo odliv učencev prevelik, se lahko lepega dne zgodi, da ostanejo šolska vrata za zmerom zaprta

Na podružnični osnovni šoli Vrh Svetih Treh Kraljev smo z novim šolskim letom začeli kot po drugih slovenskih šolah: 1. septembra. V prvi razred je vstopilo pet otrok. Prvi dan so jih najprej pozdravili učiteljice in učenci, ki obiskujejo 2. in 3. razred devetletke in tretarji osemletke, kasneje pa še Švigazajklja in plišasti prijatelji, ki jih bodo spremljali skozi vse šolsko leto. Najbolj pa so se otroci razveselili sladkih dobrot, ki jih je pripravila šolska kuharica.

Šolarji med plišastimi prijatelji.

Letos bo na šoli v dveh kombiniranih oddelkih 16 učencev; 10 v kombinaciji 1. in 2. razreda, 6 v kombinaciji obeh tretjih razredov. Tudi letos je na šoli (spet) »poskrbljeno« za jutranje varstvo in podaljšano bivanje. V prihodnje pa...?

Kljub dovoljšnji rodnosti v krajevni skupnosti Vrh se vedno več družin odloča za šolanje svojih otrok (že od prvega razreda naprej) v Žireh ali v Rovtahn. Po eni strani je tako ravnanje razumljivo, saj je šola na Vrhju mnogim »s poti«, ko odhajajo v službo v bližnje kraje. Po drugi strani pa velja, da je šola, ne le prostor učenosti, ampak tudi »prostor« domačim društvom in krajevni skupnosti. Zadnje čase je šolska oblast ukinila kar nekaj podružničnih šol. To se lahko zgodi v (ne tako daljni) prihodnosti tudi na Vrhju. A o tem, kaj in kako, se bomo verjetno začeli spraševati šele takrat, ko bo »zaprtje pred vrati«. Takrat pa bo mogoče že prepozno.

Saj ni, da bi stokali in jokali nad prihodnostjo. Lahko pa naredimo, kar je v naši moči in si prizadevamo za dobro. In v šoli smo tako že začeli. V prvem šolskem mesecu smo okrasili šolo s počitniškimi spomini in uredili svojo spletno stran (lahko jo najdete po vseh slovenskih spletnih iskalnikih). Naredili smo prve korake v svet črk, besed in zgodb, jo mahnilo s svinčniki nad težke račune, slikali, se učili novih pesmic in skakali za žogo... In še marsikaj lepega nas čaka.

Prav res. Zato jo ta hip uberem spet v razred k svojim malim nadobudnežem.

Učiteljica Mihaela Gostiša

V znanju je moč

Letošnje geslo svetovnega dneva učiteljev – Kakovostni učitelj – za kakovostno izobraževanje sebe in drugih

Zadnje čase se veliko govori in sliši o izobraževanju, ki da je pomembno, potrebno in širi obzorja. Tako poslušam ves čas, odkar sem v prosveti. In hkrati doživljam odpor med učitelji (ki so že doštudirali, češ kdo da jim bo zdaj pamet solil!) Veljalo bi pokukati v svet menedžmenta; tam jim ne manjka motivacije za delo, za izobraževanje, za kakovostne odnose. Včasih me je kar sram, ko dokaj stereotipno pristopamo k učencem v šolah.

Z več znanja do več vednosti.

Pri svojem delu srečujem takšne in drugačne ljudi; profesorje, učitelje, vzgojitelje. Za vsakega lahko rečem, da ima »nekaj« v sebi: nekaj pedagoškega, nekaj kar ga žene, da dela z otroki, mladimi, odraslimi. A za redke lahko rečem, da so naklonjeni spremembam, izobraževanju, da bi izboljšali svoje delo v razredu – ne le zaradi pridobitve potrebnih točk ali ugoditve pravilnikom, ki nas zavezujejo k udeležbi na seminarjih in izobraževanjih. Redke poznam, ki so pripravljeni sodelovati na izobraževanjih in dograjevati sebe. Ne nazadnje: iskati in razvijati svoja močna področja in v znanju iskati moč. Vse prevečkrat se priklanjamo samim sebi; v razredu pa vendar obvladamo skoraj 30 otok in mladostnikov! A s čim? Z močjo, s pojavnostjo, z glasom? Ali z znanjem, zanimivostjo, ponudbo? Res je: pod soncem nič novega. In res ni treba pobrati sleherne novosti, ki nam pride pred nos. A z nekaj modrosti – izbrati prave, (naj)boljše – to pa velja.

In v obrambo je pogosto slišati, da nimamo časa za študij. Da imamo družine, svoje otroke, obveznosti, tudi svoje hobije; le kje naj bi ostal še čas za dodatno izobraževanje? Res je. A je res tudi to, da izobraževanje ne pomeni le sedenja v šolski klopi in poslušanje predavanja spredaj stoječega (učenjaka). Pomeni tudi prebrati dobro knjigo (zase ali za svoje delo), učiti se od starejših, izkušenejših, učiti se od narave, kritično (a dobrotljivo) gledati na svoje delo in delo svojih kolegov, ohranяти dovolj zdrave in pozitivne energije za delo z otroki in mladostniki in (ne nazadnje) ravno dovolj modrosti za (kritično) pretresanje in sprejemanje novosti, ki se dan za dnem vrstijo v šolstvu. V vsaki stvari lahko vidimo priložnost za učenje, za spoznavanje sebe, za spremembe, če le želimo. Lahko pa večno le kritiziramo (druge), zvrčamo krivdo (beri lenobo!) na kolege, iščemo slabo in dajemo pikre pripombe. Nič lažjega (bi rekel veliki pujs). A kam nas to pelje? V boljše družbo, prijaznejše delo v razredu, boljše odnose v kolektivu?

Moja kolegica je že davno rekla, naj vsak pometa pred svojim pragom. Jaz pa pravim, naj vsak dela za dobro pri sebi, v svojem razredu in v svojem kolektivu. Razlika bo očitna. Tudi v kakovosti odnosov doma, v razredu, med kolegi, med prijatelji.

Učiteljica

Skoz odprta šolska vrata do novih spoznanj

»Če hočemo imeti dobro državo, mora vsakdo kaj prispevati k skupnemu dobremu, k skupnemu dobremu pa bomo prispevali, če se bomo ves čas izobraževali. Prav vseživljenjsko učenje se mi zdi eden ključnih pojmov za sodobno družbo, ki se tako hitro spreminja.«

*mag. Silvo Šinkovec,
dobitnik priznanja za
posebne dosežke na področju
izobraževanja odraslih za leto 2005*

Tudi na podružnični šoli Vrh Svetih Treh Kraljev smo se odločili za sodelovanje v tednu vseživljenjskega učenja (TVU), ki je potekal od 17. do 23. oktobra po vsej Sloveniji. Želeli smo »oživeti« stare obriti, običaje.

Tako smo 20. oktobra odprli vrata naše šole vsem, ki jih je doseglo vabilo na ta dogodek. Udeležili so se ga večinoma le starši otrok, ki obiskujejo našo šolo. Najprej smo se odpeljali v Rovte k edinemu delujočemu kovaču, Jožetu Grdadolniku. Sprejel nas je odprtih rok in nasmejanih lic, nam pokazal kovačijo, pripovedoval storije in pel pesmi o kovačih. Za povrh smo bili gosposko postreženi z dobrotami kovačeve žene.

Po vrnitvi v šolo smo nadaljevali delo v dveh skupinah. Prva skupina je spoznavala in se preizkušala v klekljanju – ob 92-letni domačinki Mariji Alič in učiteljici v žirovski klekljarski šoli Marici Albrecht – in vezenju z domačinko Ivanko Jesenko. Druga skupina pa je z jamarjema obiskala podzemni svet v (neposredni) okolici šole. Skoraj pred vhodom v šolo imamo namreč na Vrhju tudi vhod v jamo. »Sprehodili« smo se po umetnem rovu, si ogledali kapnike v naravnem delu jame in se poučili o varni hoji po jamah, o obnašanju v jamah in o nevarnosti umetnega rova vrhovske jame.

Poslušam kovača, ki kladivo obrača.

Vsi »obtrniki« so bili zgovorni, prijazni in potrpežljivi z nami, ki smo bolj ali manj nerodno prijemali v roke kleklje, vbadali igle in tolkli s kladivom. Čeprav nam je zmanjkalo časa za vse, kar smo želeli poskusiti in izvedeti, smo dan zaključili zadovoljni in veseli novih spoznanj in znanj. Da le širimo obzorja svojega duha in prispevamo k dobremu! To verjamejo tudi naši gostje, ki so nam za povrh vsega obljubili, da pridejo še kdaj – oni k nam ali mi k njim.

Mi se bomo še izobraževali. Vi pa?

Mihaela

Bralci pišejo

Poskrbeli so za varno pot v šolo

Logaške novice, 15. oktobra 2005

V prejšnji številki Logaških novic je bil objavljen članek o varovanju otrok. Ker je bil članek napisan in poslan v uredništvo pred dogovorom s člani **Društva upokojencev**, v tem članku niso bili imenovani, zato se jim opravičujemo in se obenem **zahvaljujemo za pomoč pri varovanju**. G. Verbiču pa še posebej **zahvala** za organizacijo in koordinacijo v času štirih tednov dogovorjenega varovanja.

Žal, pa moramo povedati, da so bili upokojenci edini, ki so nam priskočili na pomoč pri izvedbi varovanja! Ob tem se lahko vprašamo, ali smo samo tisti, ki smo v teh člankih napisani pripravljeni nekaj storiti za dobrobit družbe oziroma ali ne pričakujemo od »družbe« preveč, če sami nismo pripravljeni storiti ničesar.

L.V.

Kje se je zataknilo?

Kot občanka Logatca, natančneje iz Gorenjega Logatca, prosim za pojasnilo o gradnji mrliške vežice. Že v marcu sem bila seznanjena z začetkom pridobivanja projektne dokumentacije in z obljubo, da bo gradnja stekla v letu 2005. Enaka obljuba se je ponovila tudi v aprilskih Logaških (novicah); v majski številki logaškega časopisa pa je bil celo naslikan idejni projekt. Sredi septembra sem prisostvovala slavnostni seji občinskega sveta ob občinskem prazniku, kjer je bila dana informacija, da gradnje letos ne bo.

Zanima me, kje se je zataknilo?

Pa še nekaj me zanima. Zakaj stavba na Tržaški 105 že kar nekaj let služi le pošti in peščici stanovalcev, več kot polovica stavbe pa je prazna? – Mislim, da je šla obnova stavbe tudi z denarjem nas davkoplačevalcev.

Ali smo Gorenjelogatčani res manj vredni od »Spodnje Fovšije«, kot bi rekel pokojni Andrej Žigon?

Marinka Dolenc

VABILO

na strokovno srečanje

ob desetletju Centra za preventivo in zdravljenje odvisnosti od prepovedanih drog

Ob 10. obletnici Centra za preventivo in zdravljenje odvisnosti od prepovedanih drog Logatec vas vabimo na strokovno srečanje. – Enourma predstavitev bo zajela prikaz dela od začetkov v aprilu 1995 do danes. Vključevala bo tako pregled obsega dela kot tudi pregled uspešnosti obravnave. Sledila bo predvidoma poluma izmenjava mnenj vseh prisotnih.

Vljudno vabljeni vsi, ki se zavedate, da se problematika bolezni odvisnosti boleče dotika prav vsakega prebivalca občin, ki jih center s svojo dejavnostjo pokriva: Logatec, Cerknica, Loška dolina, Idrija in Cerkno, pa tudi nekatere druge bližje občine – Vrhnika, Postojna in Ilirska Bistrica.

Dobimo se v dvorani Glasbene šole Dolnji Logatec v 1. nadstropju v ponedeljek, 21. novembra 2005, ob 18. uri.

*Jasna Čuk Rupnik, dr.med.spec.ped.,
vodja CPZOPD Logatec*

ZAHVALA

Svojo življenjsko pot je sklenila draga mama, babica in prababica

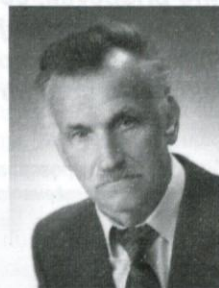

Štefka Bogataj

Zahvaljujemo se vsem, ki ste se poklonili njenemu spominu, darovali cvetje in sveče ter jo pospremili na njeni zadnji poti. Posebna hvala svaku Pavlu za poslovilne besede, pogrebniemu zavodu Menard za lepo opravljen pogrebni obred, pevcem in trobentarju za občuteno igranje. Hvala tudi vsem v Domu starejših občanov na Vrhniki.

Žalujejo vsi njeni

ZAHVALA

Štefan Menart
1914 – 2005

Ob smrti našega očeta, deda in pradedka se iskreno zahvaljujemo sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, domačemu župniku za lepo opravljen pogrebni obred in g. Šenu za govor. Hvala vsem, ki ste našega dragega pokojnika pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Zofija Mesec,
roj. Dolenc

Ob boleči izgubi naše drage mame, hčere, sestre in tete se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in sveče. Zahvala velja tudi osebju Zdravstvenega doma Logatec, dr. Katarini Turk; gospodu župniku Janezu Komparetu za lepo opravljen pogrebni obred, pogrebniemu zavodu Menard in vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Žalujejo – vsi njeni

ZAHVALA

*Tam, kjer si ti,
smo s tabo tudi mi vsi.
Vedno! In vse dni...*

Jakobina – Binči Levinger

Ob boleči izgubi naše drage Binči se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izraženo sožalje, darovano cvetje, sveče in maše in vsem, ki ste jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti. Še posebej pa se zahvaljujemo: gospodu Tonetu Komparetu in ostalim župnikom za pogrebni obred, pevcem cerkvenega pevskega zbora za lepo petje, skupini Karitas za vso podporo in pomoč in pogrebniemu zavodu Menard za organizacijo pogreba.

Vsem iskrena hvala!

Vsi njeni

ZAHVALA

Matilda Bebar

»Jaz sem vstajenje in življenje;
kdor vame veruje, bo živel, tudi če
umrje
in vsakdo, ki živi in vame veruje,
vekomaj ne bo umrl.«
Jn 11, 25-26

Ob odhodu naše drage mame, sestre, babice, svakinje, tašče, tete in sestrične Matilde Bebar se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste nam stali ob strani v težkih trenutkih, nam izražali sožalje, darovali sveče in cvetje, se je spomnili v molitvi in jo tako v velikem številu pospremili na njeno zadnjo pot.

Hvala duhovnikom g. Janezu Komparetu za obiske na domu in g. Robiju Friškovcu za pogrebno mašo in pogrebni obred. Obema hvala za vse spodbudne besede in napotke za življenje. Hvala Onkološkemu inštitutu dr. Nikoli Besuč za zdravljenje in spremljanje v času njene bolezni, hvala Zdravstvenemu domu Logatec in dr. Jožetu Skvarču, hvala delavcem in stanovalcem Doma Marije in Marte, hvala Vinku in Zdenki Rupnik iz Hotedršice ter pogrebniemu zavodu Menard.

*Hvaležni hčerki Marica in Zvonka z družino
ter ostalo sorodstvo*

Na podlagi določil 3. člena Pravilnika o Febuarskih priznanjih Občine Logatec, sprejetega dne 20.07.1999, objavljam

RAZPIS

**za podelitev Febuarskih priznanj Občine Logatec
za leto 2005**

I.

Febuarsko priznanje je najvišje priznanje, ki ga podeljuje Občina Logatec posameznikom za izjemne dosežke ali za življenjsko delo na področju kulture v najširšem pomenu.

II.

Predlagatelji so lahko posamezniki, društva, organizacije, skupnosti ali upravni organi. Predlogi morajo biti pisni, na obrazcih, ki so na voljo v vložišču Občine Logatec in jih je treba oddati v zaprtih ovojnica z oznako: »NE ODPIRAJ – FEBRUARSKO PRIZNANJE«. Zadnji rok za oddajo predlogov, naslovljenih na Občino Logatec, Odbor za šolstvo, šport in kulturo, Tržaška cesta 15, 1370 Logatec, je četrtek, 15. december 2005 do 10. ure v vložišču Občine Logatec ali s priporočeno pošiljko vključno z datumom 15.12.2005.

III.

O prejemnikih priznanj odloča odbor na podlagi mnenja pristojne komisije. Priznanja bodo podeljena na občinski prireditvi ob slovenskem kulturnem prazniku, februarja 2006.

Datum: 28.10.2005
Številka: 66-04/05

Župan
Občine Logatec
Janez NAGODE, l.r.

Napovednik prireditev

Petek, 18. novembra, ob 20. uri v Narodnem domu
LJUBO DOMA, KDOR GA IMA. Druga predstava gledališkega abonmaja.
Gostuje Mojteater.
Org. in info: JSDK OI Logatec in Občina Logatec, tel.: 01 7590 610 (Nevenska Malavašič)

Sobota, 19. novembra, od 10. do 20. ure v športni dvorani v Logatcu
TWIRLING OPEN SLOVENIA 2005
Org. in info: Twirling klub logaških mažoret, tel.: 041 416 108 (Vera Tratnik)

Torek, 22. novembra, ob 17. uri v Narodnem domu
SKRITA PRAVLJICA. Lutkovna predstava za otroke.
Org. in info: DPOM Logatec, tel.: 01 7509 194 (Ivica Podjed)

Četrtek, 24. novembra, od 17. do 19. ure v POŠ Hotedršica
MIKLAVŽEVE DELAVNICE. Otroci bodo izdelovali izdelke za Miklavžev sejem.
Org. in info: POŠ Hotedršica, tel.: 01 7559 012 (Mateja Podgornik)

* Petek, 25. novembra, ob 19. uri v Domu krajanov v Rovtah
1. NASTOP UČENCEV DISLOCIRANIH ODDELKOV GŠ LOGATEC V ROVTAH.
Org. in info: Glasbena šola Logatec, tel.: 01 7590 732 (Primož Malavašič)

Sobota, 26. novembra, ob 19. uri v Narodnem domu
PRESENEČENJA. Koncert MePZ Adoramus z gosti.
Org. in info: KUD Adoramus, tel.: 031 306 699 (Janez Čuk)

Nedelja, 27. novembra, ob 17. uri v Domu krajanov v Rovtah
»V NEDELJO POPOLDNE BO LUŠTNO PRI NAS«
Pevsko popoldne s popestritvenim programom učencev OŠ Rovte.
Org. in info: KD OMePZ Notranjska, tel.: 01 7541 243 (Zdenka Tršar)

V programu lahko pride do spremembe. Prosimo za razumevanje.
Podatke zbrala Občina Logatec, Tržaška cesta 15, 1370 Logatec, tel.: 01 7590 608.

Javni sklad RS za kulturne dejavnosti Območna izpostava Logatec
v sodelovanju z

literarnim društvom **zeleni oblaki**
razpisuje

6. literarni natečaj - 2006

za 6. območno srečanje mladih literarnih ustvarjalcev

z naslovom:

MALO PA MORASH BITI ODŠTEKAN

Natečaj je namenjen: učencem in učenkam od 4. do 9. razreda OŠ in dijakinjam in dijakom, ki imajo manj kot 19 let.

Zvrst: kratka zgodba.

Najstništvo je čas odpuljenih idej, odkrivanja novih svetov, življenja na lastnih planetih, uporniškega duha, ... Idealno obdobje za kratko zgodbo.

Zgodba ima lahko največ 1,5 tipkane strani formata A4. Pisava je Times New Roman, velikost črk 12, to je 3600 znakov s presledki, vsaka zgodba mora vsebovati stavek: »Malo pa moraš biti odštekan.«

Prispevki morajo biti v štirih izvodih, označeni s šifro.

Avtorji naj priložijo **zapečateno ovojnico** z naslednjimi podatki: šifra, ime in priimek, domači naslov, starost, telefonska številka, po možnosti tudi elektronski naslov.

Selektorji natečaja so člani literarnega društva **zeleni oblaki**: Vanda Lavrič, Kaja Pregart, Tine Vučko.

Nagrade bo podelila Območna izpostava JSKD Logatec, in sicer v različnih kategorijah: /4. do 6. razred, 7. do 9. razred, srednješolci/.

Najboljše kratke zgodbe pa bodo objavljene v zborniku, ki bo predstavljen na zaključni prireditvi v februarju 2006.

Rok za pošiljanje prispevkov:

do Božiča (25. decembra) 2005,

na naslov:

JSKD OBMOČNA IZPOSTAVA LOGATEC, TRŽAŠKA C. 13, 1370 LOGATEC

Za dodatne informacije pokličite po telefonu: 01/759 06 10.

Obloda

Tako imenovane svinjske kuhinje z vzdanim kotlom ali z brzoparilnikom so skoraj že potonile v pozabo. V kotlih so kuhali krompir, repo, peso, korenje in še marsikaj »okusnega« za prašiče, da so ti dosegli pričakovano prsno mero, pravšnjo težo in vsaj za štiri prste debel špeh, ko se reče slanini. Skratka, vzrediti jih je bilo treba za godni zakol. Mast pa je v prejšnjih časih zaradi pomanjkanja olja sploh nekaj veljala.

Pri Povškovih pa kar po ustaljeni navadi.

Minili so časi svinjskih kuhinj in kuhanja oblode – hrane za prašiče, saj so jih nadomestila sodobna krmila. Le redko še srečamo koga, ki kuha svinjsko hrano v kotlu za prašiče, čeprav je veliko bolj zdrava kot so umetno pripravljene briketi z reklamiranimi vitamini in raznimi vzpodbujevalci hitre rasti.

Eden izmed takih »kuharjev« je Janez Mlinar, po domače Povškov Janez iz Rovt, ki ga je foto kamera ujela prav pri kuhanju zelenjadi v brzoparilniku kar na prostem.

Besedilo in foto: France Brus

KERAMIČNA DELAVNICA, VAŠKI MUZEJ IN GALERIJA LAZE

Ogled stalne razstave starih predmetov in fotografij ter umetniških del likovnikov iz Kamnika po dogovoru.

Informacije:

KŠD LAZE, Nataša Prestor,
tel.: 01 7544 803, 031 380 398.

Desetletni Kljukec

Nekateri ljudje so nekoliko manj, drugi pa malce bolj sladkosnedi; v Kavarni in slaščičarni Kljukec prav radi poskrbijo za vse okuse. V soboto, 17. septembra, so praznovali pri Kljukcu že deseto obletnico. Sobotnega dopoldneva se je tam dogajalo marsikaj. Seveda, pa ni manjkalo niti sladkih dobrot.

Ob 14. uri so začeli z delavnicami za najmlajše. Otroci so risali po balonih in izdelovali nakit iz pobarvanih testenin. Z baloni so naredili pravo razstavo, medtem ko so sebe in svoje mamice polepšali s svojevrstnim nakitom. Uro kasneje so otroci pričakali klovna Žareta. Z različnimi vragolijami je vse spravil v smeh. Tudi otroci so se lahko preizkusili v vožnji na enokolesu, oponašali klovna in se čudili njegovim žonglerskim sposobnostim. Klovna je sestavil pravi mali orkester, v katerem so otroci igrali na različne instrumente: boben, činele, pihala... s prav posebnimi klobuki.

Otroškemu rajanju je sledil nastop citrarke Mirjam Treven, že večletno učenko logaške Glasbene šole. Po koncertu ob petih popoldne so odprli razstavo Jožeta Matjašca, ki slika v akvarelni tehniki; njegova dela si lahko ogledate v Kavarni in slaščičarni Kljukec; med otvoritvijo je v glasbenem delu sodelovala prav tako učenka Glasbene šole Urša Matjašec na citrah. Trio Tris je nato še dodatno popestril večer vsem zbranim.

Veselo popoldne je privabilo v Kljukca veliko sladkosnedov. V slaščičarni upajo, da bo tako tudi skozi celo leto vse do enajstega rojstnega dne.

LuMa

Gredice za kratek čas

Ob Domu starejših v Grapovčniku so zgradili tudi 30 varovanih stanovanj.

Na pobudo Mire Črtalič, ki stanuje v enem izmed varovanih stanovanj, so stanovalci z dovoljenjem občine in krajevne skupnosti Naklo ob pomoči Janeza Kurenta uredili nad parkirnimi prostori majhne lične grede, koder so posadili precej rož, nekaj solate, peteršilja in še druge zelenjave.

Frančiška med gredicami.

Prav zanimiv način, s katerim si prebivalci varovanih stanovanj ob svojih gredicah krajšajo čas in uživajo ob drobnih darovih narave.

Besedilo in foto: F. Brus

Križev pot do novega sijaja

Zob časa je tolikanj načel križev pot v farni cerkvi Rožnovenske Matere Božje v Gornjem Logatcu, da se je bilo treba lotiti prenove

Križev pot iz leta 1883 v farni cerkvi Rožnovenske Matere Božje v Gornjem Logatcu, je dragocena stvaritev idrijskega slikarja Georga Taučerja. Gre za štirinajst oljnih slik, katere je umetnik naslikal po Führichovem zgledu. Poseben poudarek mu dajo tudi ročno izdelani leseni okrasni okviri. Slabo stanje križevega pota je čedalje bolj klicalo k prenovi, za katero se je farno občestvo odločilo že v letu 2004.

Po pogovoru z župnikom Janezom Selanom so k ogledu križevega pota povabili restavratorico doc. Miladi Makuc-Semion, ki na Oddelku za restavratorstvo na Akademiji za likovno umetnost vodi katedro za leseno plastiko, in restavratorico asis. Barbaro Gosar-Hirci, ki je na oddelku vodila predmet štefelajnega slikarstva. Ob strokovnem pregledu se je ugotovilo, da je križev pot – platna in okrasni okviri – v zelo slabem stanju in je nujno potreben obnove, zlasti so prenove potrebni leseni rezljani okrasni okviri. Župnik je z veseljem sprejel ponudbo asistentke, ki je predlagala restavriranje vseh 14 platen v sklopu študija III. letnika restavratorstva v Ljubljani.

Miha Legan z obnovljenim okvirom.

Slike križevega pota so prevzeli v začetku študijskega leta v oktobru 2004. Po natančnem pregledu so ugotovili, da so bila lica slik v preteklosti že očiščena, pri tem pa je po vsej verjetnosti bil odstranjen lak. Platna so bila dobro ohranjena. Ugotovljene so bile manjše predrtnine. Samo na sliki VI. postaje je bila na licu velika zarez, ki pa je bila v preteklosti sanirana z danes neprimerno zaplato na hrbtu. Slike na hrbtni strani niso bile zaščitene, zato se je z desetletji nabralo za spodnjim robom črvicega podokvirja veliko prahu, iglic smrečja, ostanki insektov in koščki ometa, ki so na licih slik povzročili deformacijo platna.

Na restavratorskem oddelku so težili k čim manjšim posegom v

Obnovljena V. postaja.

slike in jih prilagajali glede na razmere, v katere so se vrnil. Glede na zatečeno stanje, so bili izvedeni glavni konservatorsko-restavratorski postopki kot so: odstranjevanje nečistoč z lica in hrbita slike, šivanje raztrganin, tračno podlepljanje, vlaženje in ravnanje, utrjevanje barvne plasti in retuširanje. Ob koncu so hrbet slik še primerno zaščitili in preprečili ponovni vdor umazanije za hrbet slike. Konec meseca maja 2005 je bilo delo končano in slike so bile vrnjene župniji.

Veliko večje in obsežnejše delo terja restavriranje lesenih rezljanih okrasnih okvirov. Prvi pregled je pokazal, da so bili okviri prvotno pozlačeni, kasneje pa prebarvani z kombinacijo rjave in bronza barve, ki je z leti potemnela. Les okvirov je močno poškodovan zaradi insektov v lesu, ki so še vedno aktivni. Sodeč po fotografiji iz inventarja iz leta 1980, pa manjkajo ob straneh rezbarski okraski.

Zaradi obsežnosti in dolgotrajnih postopkov restavriranja se restavratorski oddelk na Akademiji ni odločil za začetek obnove okrasnih okvirov. V dogovoru z župnikom je restavriranje le-teh prevzel restavrator Miha Legan, ki je do sedaj uspel restavrirati le en okvir. Zatečeno stanje okrasnega okvira je zahtevalo zaplinjevanje celotnega predmeta, da bi uničili insekte v lesu, odstranjevanje nečistoč in preslikave, utrjevanje slabih delov in dopolnjevanje manjkajočih delov lesa ter pripravo podlage za zlatenje.

Ob prazniku Rožnovenske Matere Božje se je v farno cerkev na trenutni ogled postavila V. postaja obnovljenega križevega pota v svojem novem sijaju. Upamo, da bo celoten križev pot ob pomoči vseh faranov izobešen po končanem restavriranju okrasnih okvirov na naslednjo rožnovensko nedeljo.

Urška Nagode

Pot do oddaljenih

Karitasov dobrodelni koncert v Rovtah je nagovarjal občestvo, da bi poiskalo pot do ljudi, ki so potrebni naše pomoči

Nedelja, 6. oktobra, v Rovtah ni bila čisto navaden dan. Že enajstič po vrsti je župnijska Karitas pripravila dobrodelni koncert, to pot z geslom Karitas – pot do oddaljenih. Dogaja se pač nenehno, da sredi vsakdanjega vrvenja marsikdo ostaja sam s svojimi stiskami in težavami. Nekateri spregovorijo o tem na glas, mnogi pa raje molčijo. Pa vendar se trudimo najti pot tudi do njih.

Marjan in Majda Petan - Ko bova midva le še spomin. Foto: M. Bogataj

V tem duhu je potekal koncert, ki so ga začeli naši najmlajši z lutkovno igrico Žabec in tujec. Z mnogo neodobravanja so živali sprejele prihod neznanca in šele, ko jim je dokazal, da je dober, da rad pomaga in da je lahko del njih, so postali veliki prijatelji. V življenju je treba vztrajati, če se naj kaj doseže. Tega se zaveda tudi mladi harmonikar Matej Erjavec, ki kljub mladosti že veselo razteza meh. Da dekleta niso samo lepa, ampak imajo tudi lep glas in pevski talent, so dokazale Polona, Urša in Monika.

Letošnja osrednja gostja gospa Majda Petan je s svojimi nežnimi zvoki marsikaterega poslušalca popeljala daleč v svojo mladost, polno brezmejnne ljubezni. Da pa ljubezen z leti ne umre, ampak je lahko še lepša, sta dokazala z možem Marjanom v duetu, ko sta skupaj zapela Ko midva bova le spomin. Citre so postale v zadnjem času popularen instrument, še posebej pri mladih; sestre Pišljara ga imenitno obvladata.

Domačin Martin je pa res od sile. Obvladati skupino mladih fantov in deklet, jih naučiti lepega prepevanja, pač ni mačji kašelj. Tudi na šoli, ki jo je še do nedavna obiskoval, je odtisnil svoj glasbeni pečat, kar so dokazali fantje z domiselnim imenom Puschlushtae (beri: poslušte). Fantje so se srečali na škofijski gimnaziji in posvetili svoje proste trenutke petju. Martin se je med njimi to pot poskusil tudi v priredbi ene od pesmi.

Korajža velja povsod. Tudi, če pripelješ na oder kar celo svojo družino, kot sta to storila Mateja in Peter Hodnik. Pojoča družina bi lahko vzgled marsikateri družini. Otroci pridno obiskujejo glasbeno šolo in že zelo dobro obvladajo vsak svoj instrument, tako kot obvlada svojo harmoniko Janez Kogovšek. Njega najbolj poznajo mladi pari, ki jim je igral na ohceti; teh se je do sedaj nabralo že 500. Igral je še celo našim rojakom v Ameriki, ki so najbolj navdušeni nad njegovo Domovino; domače viže niso navaden kič, vztrajno zatrjuje Janez. Temu se prav gotovo pridružujeta tudi ansambel Notranjci. Z domačimi vižami je to pot resnično razveselil staro in mlado.

Povabilu na koncert se je odzval tudi generalni tajnik

Slovenske Karitas Alojz Štefan, ki je prisotnim namenil nekaj besed zahvale in vzpodbude za naprej, pri čemer je naglasil, da je pomoč sočloveku in reševanje njegovih stisk eno najplemenitejših dejanj, ki jih zmore človek. Rovtarji so se že kar nekajkrat izkazali. Župnijska Karitas, denimo, ponudi pomoč učencem, ki ne morejo plačati stroškov šole v naravi, za ljudi v stiski zbirajo pridelke, obleke, zdravila.

Med številnim občinstvom so bili organizatorji še posebej veseli pozornosti župana, državnega poslanca, predsednika krajevnne skupnosti, župnikov in predstavnikov različnih političnih in nepolitičnih strank. Večer je minil v prijetnem vzdušju in ob skrbni pripravi Hieronima Kavčiča. Povezovalca večera Miha in Rezka sta prisotne povabila na 12. koncert prihodnje leto. Do tedaj pa ne pozabimo, da med nami živijo ljudje, ki so potrebni naše pomoči, pa zanjo si ne upajo prositi. Najdimo pot do njih; skupaj nam bo lažje.

Metka Bogataj

Jesenski škrat

Pred vhodnimi vrati nas na domačiji Šehnetovih v Novem Svetu pozdravlja nenavadno zanimiva podoba – slamnata stvaritev iz koruzne slame – dolgonosi škrat. Prav s tem dolgim nosom spominja na znamenitega italijanskega literarnega junaka Ostržka, le da je bil ta iz lesa in prav nič slamnat.

Ti škrat, ti ...

Svojevrstni in slikoviti jesenski škrat je nastal v delavnici kmečkih žena v Hotedršici izpod domiselnih in spretnih rok Barbare Zelenec.

Pravcata ideja za kak javni turistični natečaj za najboljši aranžma, recimo, jesenske poslavljaljoče se narave. Jesensko lepotovorje!

Besedilo in foto: F. Brus

Kutina

Sem drevesce posadila,
ob robu Jačke ga vzredila.
Tam sem radovednost pasla,
dokler kutina ni zrasla.

Pomalad vsako nam vzcveti,
poleti v senci nas hladi,
ko veje veter veje;
sad pa vse bolj se debeli.

Jeseni težki so plodovi –
sončno rumeni vsi sadovi.
Pozimi kutina počije,
da se v zeleno spet ovije.

Karolina Reven

Foto: K. Reven

Logaške novice, glasilo občine Logatec; izdajatelj
Občinski svet občine Logatec; odgovorni urednik Marcel
Štefančič; grafična zasnova Goran Rupnik; tisk: Grafika
Gracer, d.o.o., Celje; naklada 3700 izvodov. Naslov
uredništva: Logatec, Tržaška 15, 1370 Logatec; telefon
ob sredah od 10. do 12. ure (01) 7590-626 ali (01) 7590-
600, E-mail: logaske@logatec.si

Buče in strahovi

Ko smo otroci pred dobrega pol stoletja izrezovali buče – smrt ali strašilo –, v njih prižigali sveče ter jih postavljali na kak plot, nastavljali na okna ali pred vhodna vrata, nismo vedeli, da v Ameriki praznujejo 31. oktobra noč čarovnic, kar naj bi bilo povezano s čaščenjem keltskega boga smrti Samhaina.

Prijetno druženje na dvorišču Štampiharjevih v Hotedršici.

Danes se je običaj izdelovanja strahov, duhcev – ali kakor se že imenujejo – iz buč, uveljavil tudi med Slovenci. Tako že pred marsikatero hišo srečavamo izrezljano bučo; še prav posebej se navdušujejo nad izdelavo duhcev otroci.

Besedilo in foto: F. Brus

Potrgajte vse na enem mestu.

PLAČILNI PROMET
plačevanje položnic in ostali plačilni nalogi
TRANSAKCIJSKI RAČUNI
s plačilno kartico ali knjižico, ročni za mlade
PLAČILNE IN KREDITNE KARTICE
Active/Maestro, Active/MasterCard,
American Express
VARČEVANJE
tolarski, devizni depoziti, obročna varčevanja
KREDITI
hipotekni krediti, posredniški krediti, stanovanjski krediti,
drugi namenski in nenamenski krediti
VREDNOSTNI PAPIRI, VZAJEMNI SKLADI
odlup, prodaja in posredovanje
E-BANKA DBS NET
opremljanje bančnih storitev preko interneta
ŠIROKA PONUDBA BANČNIH IN FINANČNIH
STORITEV ZA PODJETJA

Smo univerzalna banka, ki z mrežo 100 enot pokriva celotno območje Slovenije. Prisluhnemo svojim komitentom in jim zagotavljamo varno, donosno, hitro ter predvsem fleksibilno bančno in finančno poslovanje. Naša poslovna usmeritev namreč narekuje modrih storitev najvišje kakovosti, ki se pojavljajo tako doma kot v tujini, hkrati pa uvajajo najodbojnejše tehnologije bančnega poslovanja. Na enem mestu lahko opravite vse bančne storitve: od osebnih in specializiranih bančnih storitev na okenskih blagajniških poslovanjih do poslovanja od doma ali delovnega mesta z uporabo najodbojnejših elektronskih oblik.

Bredice 07/499 0120, Celje 03/425 1750, Ljubljana 01/593 0900, Maribor 05/663 272, Kranj 04/201 4890, Ljubljana 01/472 7221, Ljubljana 01/896 2052,
Murski 02/238 0241, Murska Sobota 02/223 1830, Novo mesto 07/393 2723, Portorož 05/700 1417, Ptuj 02/779 7611, Slovenj Gradec 02/883 9300,
Sveti Jurij 03/7463 881, Škofja Loka 04/738 4000, Škofljica 03/867 2750, Tolmin 05/380 0100, Velenje 01/750 8570, Zala 03/571 5211

Delovna Banka Slovenije d.d., Kolodvorska 9, 1000 Ljubljana, tel. 01 47 27 100, info@dbb.si, www.dbb.si

DEŽELNA BANKA SLOVENIJE

vedno blizu

NAJVEČJA PONUDBA RABLJENIH VOZIL ZNAMKE PEUGEOT

OD LETNIKA 2003 DO 2005 (ŠE V GARANCIJI)

**AVTOHIŠA
SELIŠKAR d.o.o.
VRHNIKA**

Betajnova 16
1360 Vrhnika

tel.: 01/750 22 52

www.avtohis-seliskar.si

PONUDBA MESECA NOVEMBRA

307 XT 2.0 HDI / 5V (110 KM) L. 2004

OPREMA:

- KLIMA ✓ ABS ZAVORE ✓ 6X AIR BAG ✓ CD AVTORADIO
- POTOVALNI RAČUNALN K ✓ EL.PAKET ...

2.990.000 SIT

KOLIČINA JE OMEJENA

Naročnik: Avtohiša seliskar d.o.o., Vrhnika Emission CO₂: 115 - 190 g/km. Poraba goriva v mešanem ciklusu: 4,4 - 7,2 l/100 km. Silke so simbolične.

Najdonosnejša ponudba.

EUROTAX

+ do 680.000 SIT

Chevrolet

Avtohiša Seliškar, d.o.o.

Betajnova 16, 1360 Vrhnika

Telefon: 01/ 750 22 52

Spark em. CO₂: 127-159 g/km, poravnica poraba goriva: 5,2-6,7 l/100 km; Ks em. CO₂: 155-175 g/km, poravnica poraba goriva: 6,6-7,5 l/100 km; Lacetti em. CO₂: 171-218 g/km, poravnica poraba goriva: 7,1-8,1 l/100 km. Najbolj možni prenos ali nakup starega avtomobila na Trzinu Prien um 2,0, dolžina v roku do 150 dni. Za nadaljnje informacije nas pokličite. Naročnik: Avtohiša Seliškar d.o.o., Betajnova 16, 1360 Vrhnika

vargalant
VRHNIKA

TRGOVINA Z AVTODELI

TEL.: 01/7502741 ■ GSM: 041 674 926

►► **NOVO - SERVIS
VOZIL VSEH ZNAMK**

**OD ZAČETKA NOVEMBRA DALJE
NOVA LOKACIJA
V SINJI GORICI !!!**
OB STARI CESTI VRHNIKA ■ LJUBLJANA
TEL.: 01/7502741 ■ GSM: 041 674 926